

Israëls liefdesrelatie met Syrische jihadi's

Jarenlang hebben zionisten de meest radicale elementen in Syrië gesteund

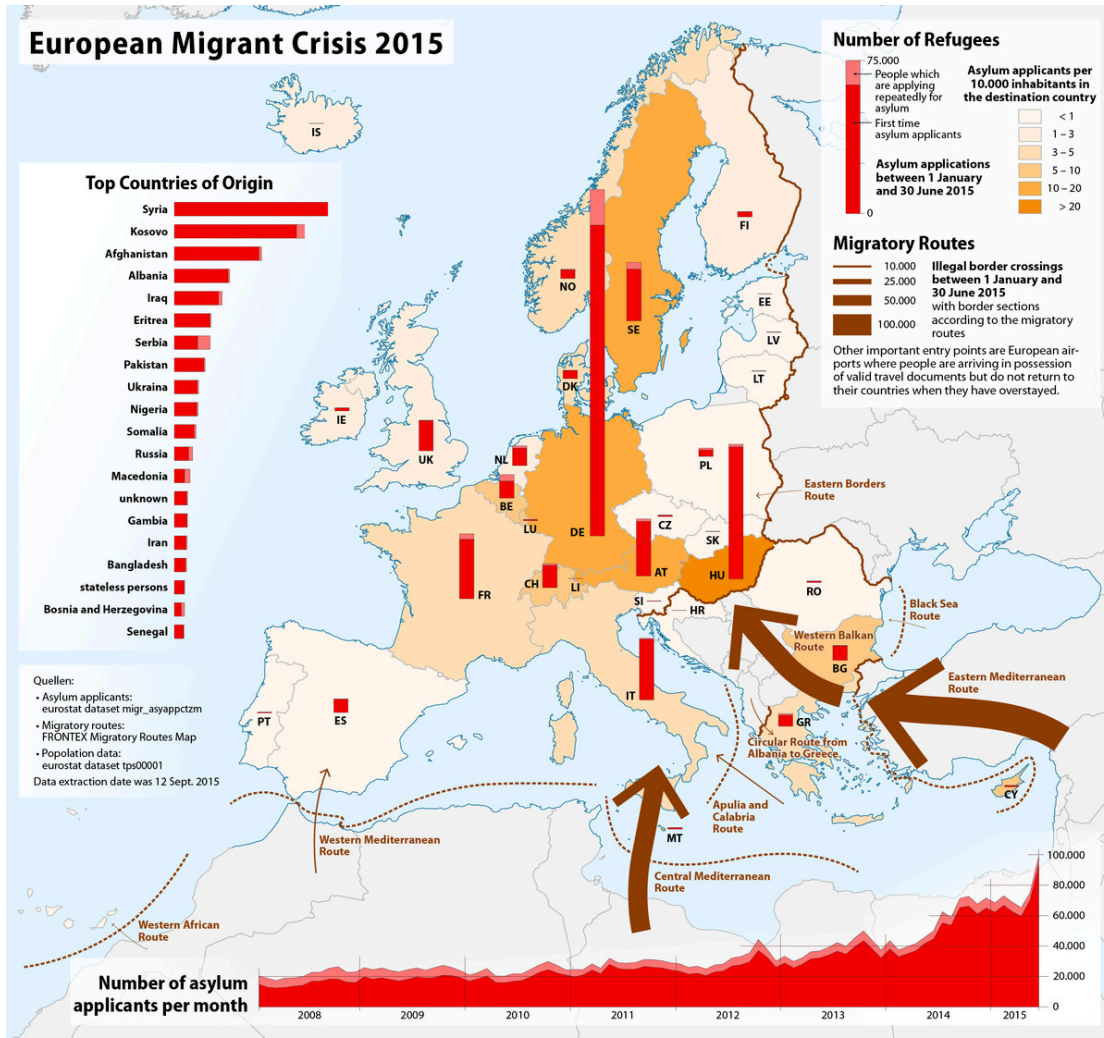
december 18, 2024

Foto Credit: Strategic-culture.su

Zionistische apologeten presenteren hun steun voor Israël gewoonlijk als een noodzakelijk verlengstuk van het verzet tegen de radicale islam en de dreiging van het Jihad-terrorisme. "Steun ons om hier tegen hen te vechten, dan hoeven jullie daar niet tegen hen te vechten" is een veelgehoord pleidooi van zionistische woordvoerders binnen Israël aan het Westen. Maar als het gaat om de Syrische burgeroorlog, het conflict dat de grote vluchtelingencrisis veroorzaakte die verantwoordelijk is voor het overspoelen van Europa met

miljoenen moslims, heeft Israël stevig aan de kant van Jihad gestaan, zelfs en vooral Al-Qaeda.

Israëls steun voor Jihadis in Syrië werd voor het eerst bekend in het Westen toen berichten circuleerden over Israël dat medische zorg verleende aan anti-Assad strijders aan zijn betwiste grens met Syrië, schrijft [Keith Woods](#).

Jerusalem Post > Middle East

Report: Israel treating al-Qaida fighters wounded in Syria civil war

Nusra Front is the Sunni Muslim al-Qaida offshoot which is currently fighting the Iranian-backed axis of Bashar Assad and Hezbollah in Syria.

By JPOST.COM STAFF

MARCH 13, 2015 21:49

Israël schilderde dit af als een principiële humanitaire reactie, maar in 2015 meldde de Wall Street Journal dat slechts een derde van de door Israël behandelde personen vrouwen en kinderen waren. [Electronic Intifada](#):

De rest zijn strijders waarvan Israëlische functionarissen toegeven dat ze niet gescreend zijn en waarschijnlijk tot al-Nusra behoren.

Toen het eenmaal onomstotelijk vaststond, bekende Israël dat het strijders behandelde, maar beweerde dat het gematigden waren.

Maar nadat al-Nusra in augustus vorig jaar VN-vredeshandhavers in de Golanhoogten gevangen nam en verdreef, bestond er geen twijfel meer dat al-Nusra de dominante kracht was onder de oppositiestrijders in het gebied.

Efraim Halevy, een voormalig hoofd van de Mossad, [verdedigde](#) de hulp op humanitaire gronden, maar bevestigde dat er een "tactische overweging" was. In een interview in 2016 verwierp Halevy het idee dat Israël een terugslag zou krijgen van de steun aan Al-Nusra, de Syrische uitloper van Al-Qaeda. Terwijl hij het idee verwierp dat Israël ook medische hulp zou kunnen bieden aan Hezbollah-strijders op soortgelijke humanitaire gronden, legde hij uit dat het verschil tussen Hezbollah en Al Nusra Front was dat Israël "niet specifiek het doelwit was van Al-Qaeda."

In 2019 bevestigde de vertrekkende Israëlische legercommandant Gadi Eisenkot vermoedens dat Israël naast medische hulp ook dodelijke materiële steun had verleend aan Syrische Jihadisten. Eisenkot zei dat Israël jarenlang lichte wapens had geleverd aan rebellengroepen langs de Syrisch/Israëlische grens. Eisenkot [erkende](#) ook dat "we duizenden aanvallen [in de afgelopen jaren] hebben uitgevoerd zonder verantwoordelijkheid te nemen en zonder krediet te vragen."

De Israëlische steun voor deze groepen ging in feite veel verder dan de "lichte wapens" die Eisenkot erkende. In september 2018 [meldde](#) het tijdschrift Foreign Policy dat Israël "ten minste 12 rebellengroepen in Zuid-Syrië" had gefinancierd, op basis van rapporten van "meer dan twee dozijn commandanten en rank-and-file leden van deze groepen." De overdrachten omvatten:

Geweren, machinegeweren, mortieren en transportvoertuigen. Israëlische veiligheidsdiensten leverden de wapens via drie poorten die de door Israël bezette Golanhoogten met Syrië verbinden – dezelfde grensovergangen die Israël gebruikte om humanitaire hulp te leveren aan inwoners van Zuid-Syrië die leden onder een jarenlange burgeroorlog.

Israël verstrekke ook salarissen aan de strijders van de rebellen, waarbij elk strijder ongeveer 75 dollar per maand kreeg, en leverde extra geld dat de groepen gebruikten om wapens te kopen op de Syrische zwarte markt, volgens de rebellen en lokale journalisten.

Israël voerde ook talrijke luchtaanvallen uit in de regio die uitsluitend ten goede kwamen aan groepen zoals het Al-Nusra front. In één incident reageerde Israël op het afvuren van raketten op de bezette Golanhoogten door luchtaanvallen uit te voeren op artillerieposities van het Syrische leger.

In anderhalf jaar tijd, van 2017 tot 2018, voerde Israël [meer dan](#) 200 luchtaanvallen uit in Syrië, meestal gericht op Iraanse troepen die het Syrische leger helpen. In een interview in 2015 antwoordde Bashar al-Assad op de vraag naar Israëls agenda in Syrië:

Ze steunen de rebellen in Syrië. Dat is heel duidelijk. Want telkens als we ergens vooruitgang boeken, vallen zij aan om het leger te ondermijnen. Dat is heel duidelijk. Daarom grappen sommigen in Syrië: "Hoe kun je zeggen dat Al Qaida geen luchtmacht heeft? Ze hebben de Israëlische luchtmacht."

Al in 2015 rechtvaardigden hooggeplaatste Israëlische militaire figuren in Westerse media de Israëlische steun aan het Al-Nusra front. Michael Herzog, een voormalige stafchef van de Israëlische minister van Defensie, vertelde aan [The Wall Street Journal](#)

Nusra is een unieke versie van Al Qaida. Ze slagen erin om samen te werken met niet-islamitische en niet-jihadistische organisaties in één coalitie ... Ze zijn volledig gericht op de oorlog in Syrië en niet op ons. Maar wanneer Hezbollah en Iran en anderen naar het zuiden oprukken, zijn ze heel erg op ons gericht.

Hetzelfde artikel citeert Amos Yaldin, een gepensioneerde Israëlische Dutch

generaal, die redeneerde dat:

Er bestaat geen twijfel over dat Hezbollah en Iran de grootste bedreiging vormen voor Israël, veel meer dan de radicale soennitische islamisten, die ook een vijand zijn... Die soennitische elementen die zo'n tweederde tot 90 procent van de grens op de Golan controleren, vallen Israël niet aan. Dit geeft je enige basis om te denken dat ze begrijpen wie hun echte vijand is – misschien is het niet Israël.

Ook in 2015 [erkende](#) het Pentagon dat de "gematigde rebellen" die werden bewapend en getraind door de Verenigde Staten en hun bondgenoten hun uitrusting doorgaven aan het Nusra Front.

Hoewel de VS openlijk beweerden dat ze Islamisten zoals Al-Qaeda en ISIS in Syrië niet opzettelijk steunden, hebben uitgelekte interne documenten herhaaldelijk aangetoond dat VS-functionarissen zich ervan bewust waren dat deze groepen de Syrische oppositie domineerden en vaak de belangrijkste begunstigden van hun hulp waren. Zo onthulde een vrijgegeven [memo](#) uit 2012 van de Defense Intelligence Agency (DIA) dat de VS vanaf het begin van de Syrische burgeroorlog geloofden dat "de salafisten, de Moslim Broederschap en AQI de belangrijkste krachten zijn die de opstand in Syrië aansturen." AQI is een verwijzing naar Al-Qaeda in Irak, dat later uitgroeide tot ISIS.

THE GENERAL SITUATION:

A. INTERNALLY, EVENTS ARE TAKING A CLEAR SECTARIAN DIRECTION.

B. THE SALAFIST, THE MUSLIM BROTHERHOOD, AND AQI ARE THE MAJOR FORCES DRIVING THE INSURGENCY IN SYRIA.

C. THE WEST, GULF COUNTRIES, AND TURKEY SUPPORT THE OPPOSITION; WHILE RUSSIA, CHINA, AND IRAN SUPPORT THE REGIME.

(b)(1) Sec. 1.4 (c), (b)(1) Sec. 1.4 (d)

E. THE REGIME'S PRIORITY IS TO CONCENTRATE ITS PRESENCE IN AREAS ALONG THE COAST (TARTUS, AND LATAKIA); HOWEVER, IT HAS NOT ABANDONED HOMS BECAUSE IT CONTROLS THE MAJOR TRANSPORTATION ROUTES IN SYRIA. THE REGIME DECREASED ITS CONCENTRATION IN AREAS ADJACENT TO THE IRAQI BORDERS (AL HASAKA AND DER ZOR).

3. (C) AL QAEDA - IRAQ (AQI):

A. AQI IS FAMILIAR WITH SYRIA. AQI TRAINED IN SYRIA AND THEN INFILTRATED INTO IRAQ.

B. AQI SUPPORTED THE SYRIAN OPPOSITION FROM THE BEGINNING, BOTH IDEOLOGICALLY AND THROUGH THE MEDIA. AQI DECLARED ITS OPPOSITION OF ASSAD'S GOVERNMENT BECAUSE IT CONSIDERED IT A SECTARIAN REGIME TARGETING SUNNIS.

C. AQI CONDUCTED A NUMBER OF OPERATIONS IN SEVERAL SYRIAN CITIES UNDER THE NAME OF JAISH AL NUSRA (VICTORIOUS ARMY), ONE OF ITS AFFILIATES.

D. AQI, THROUGH THE SPOKESMAN OF THE ISLAMIC STATE OF IRAQ (ISI), ABU MUHAMMAD AL ADNANI, DECLARED THE SYRIAN REGIME AS THE SPEARHEAD OF WHAT HE IS NAMING JIBHA AL RUWAFDH (FOREFRONT OF THE SHIITES) BECAUSE OF ITS (THE SYRIAN REGIME) DECLARATION OF WAR ON THE SUNNIS. ADDITIONALLY, HE IS CALLING ON THE SUNNIS IN IRAQ, ESPECIALLY THE TRIBES IN THE BORDER REGIONS (BETWEEN IRAQ AND SYRIA), TO WAGE WAR AGAINST THE SYRIAN REGIME, REGARDING SYRIA AS AN INFIDEL REGIME FOR ITS SUPPORT TO THE INFIDEL PARTY HEZBOLLAH, AND OTHER REGIMES HE

14-L-0552/DIA/ 289

(b)(3); 10 USC § 424

De DIA voorspelde ook "de mogelijkheid van de oprichting van een verklaard of niet verklaard salafistisch vorstendom in Oost-Syrië (Hasaka en Der Zor), en dit is precies wat de ondersteunende machten van de oppositie willen, om het Syrische regime te isoleren."

Dit is precies wat er gebeurde toen de regio onder de voet werd gelopen door ISIS. De DIA wees Mosul, de toekomstige hoofdstad van Islamitische Staat en basis van de uitbreiding, zelfs aan als een potentiële locatie voor dit "salafistische vorstendom."

B. DEVELOPMENT OF THE CURRENT EVENTS INTO **PROXY WAR**: WITH SUPPORT FROM RUSSIA, CHINA, AND IRAN, THE REGIME IS CONTROLLING THE AREAS OF INFLUENCE ALONG COASTAL TERRITORIES (TARTUS AND LATAKIA), AND IS FIERCELY DEFENDING HOMS, WHICH IS CONSIDERED THE PRIMARY TRANSPORTATION ROUTE IN SYRIA. ON THE OTHER HAND, **OPPOSITION FORCES ARE TRYING TO CONTROL THE EASTERN AREAS (HASAKA AND DER ZOR)**, ADJACENT TO THE WESTERN IRAQI PROVINCES (**MOSUL AND ANBAR**), IN ADDITION TO NEIGHBORING TURKISH BORDERS. WESTERN COUNTRIES, THE GULF STATES AND TURKEY ARE SUPPORTING THESE EFFORTS. THIS HYPOTHESIS IS MOST LIKELY IN ACCORDANCE WITH THE DATA FROM RECENT EVENTS, WHICH WILL HELP PREPARE SAFE HAVENS UNDER INTERNATIONAL SHELTERING, SIMILAR TO WHAT TRANSPIRED IN LIBYA WHEN BENGHAZI WAS CHOSEN AS THE COMMAND CENTER OF THE TEMPORARY GOVERNMENT.

8. (C) THE EFFECTS ON IRAQ:

A. (b)(1) Sec. 1.4(c) SYRIAN REGIME BORDER FORCES RETREATED FROM THE BORDER AND THE OPPOSITION FORCES (SYRIAN FREE ARMY) TOOK OVER THE POSTS AND RAISED THEIR FLAG. THE IRAQI BORDER GUARD FORCES ARE FACING A BORDER WITH SYRIA THAT IS NOT GUARDED BY OFFICIAL ELEMENTS WHICH PRESENTS A DANGEROUS AND SERIOUS THREAT.

B. THE OPPOSITION FORCES WILL TRY TO USE THE IRAQI TERRITORY AS A SAFE HAVEN FOR ITS FORCES TAKING ADVANTAGE OF THE SYMPATHY OF THE IRAQI BORDER POPULATION, MEANWHILE TRYING TO RECRUIT FIGHTERS AND TRAIN THEM ON THE IRAQI SIDE, IN ADDITION TO HARBORING REFUGEES (SYRIA).

C. IF THE SITUATION UNRAVELS THERE IS THE **POSSIBILITY OF ESTABLISHING A DECLARED OR UNDECLARED SALAFIST PRINCIPALITY IN EASTERN SYRIA (HASAKA AND DER ZOR)**, AND THIS IS EXACTLY WHAT THE SUPPORTING POWERS TO THE OPPOSITION WANT, IN ORDER TO ISOLATE THE SYRIAN REGIME, WHICH IS CONSIDERED THE STRATEGIC DEPTH OF THE SHIA EXPANSION (IRAQ AND IRAN).

D. THE DETERIORATION OF THE SITUATION HAS DIRE CONSEQUENCES ON THE IRAQI SITUATION AND ARE AS FOLLOWS:

--1. THIS CREATES THE IDEAL ATMOSPHERE FOR AQI TO RETURN TO ITS OLD POCKETS IN MOSUL AND RAMADI, AND WILL PROVIDE A RENEWED MOMENTUM UNDER THE PRESUMPTION OF UNIFYING THE JIHAD AMONG SUNNI IRAQ AND SYRIA, AND THE REST OF THE SUNNIS IN THE ARAB WORLD AGAINST WHAT IT CONSIDERS ONE ENEMY, THE DISSENTERS. **ISI COULD ALSO DECLARE AN ISLAMIC STATE THROUGH ITS UNION WITH OTHER TERRORIST ORGANIZATIONS IN IRAQ AND SYRIA, WHICH WILL CREATE GRAVE DANGER IN REGARDS TO UNIFYING IRAQ AND THE PROTECTION OF ITS TERRITORY.**

(b)(1) Sec. 1.4(c), (b)(1) Sec. 1.4(d)

14-L-0552/DIA/ 291

(b)(3):10 USC § 424

Wikileaks [onthulde](#) dat de huidige Amerikaanse Nationale Veiligheidsadviseur Jake Sullivan in 2012 tegen Hillary Clinton zei dat "AQ (Al Qaida) aan onze kant staat."

From: Jake Sullivan
To: Hillary Clinton
Date: 2012-02-12 09:01
Subject: SPOT REPORT 02/12/II

UNCLASSIFIED U.S. Department of State Case No. F-2014-20439 Doc No. C05789138 Date: 10/30/2015

RELEASE IN FULL

From: Sullivan, JacobJ <SullivanJJ@state.gov>
Sent: Sunday, February 12, 2012 4:01 PM
To:
Subject: Fw:SPOTREPORT02/12/11(SBU)

See last item - AQ is on our side in Syria.

Otherwise, things have basically turned out as expected.

Toen ISIS opdook, zagen veel stemmen binnen Israël dit als een positieve ontwikkeling. Een [document uit 2016](#) van een Israëlische strategische denktank die opdrachten uitvoert voor de NAVO en de Israëlische regering pleitte tegen de vernietiging van de Islamitische Staat, omdat "het voortbestaan van IS een strategisch doel dient" en "een nuttig hulpmiddel kan zijn bij het ondermijnen" van Israëls vijanden Hezbollah, Iran, Syrië en Rusland.

Tegen het perspectief in dat een nederlaag van ISIS zou helpen om het Midden-Oosten te stabiliseren, merkte de krant op dat:

Stabiliteit is geen waarde op zich. Het is alleen wenselijk als het onze belangen dient. De nederlaag van IS zou de Iraanse hegemonie in de regio aanmoedigen, de rol van Rusland versterken en de tirannie van Assad verlengen.

Andere hooggeplaatste Israëlische figuren zagen ook een kans in de groei van ISIS. Naftali Bennett, nu een voormalige premier van Israël, vertelde de jaarlijkse Herzliya conferentie – een "[jaarlijkse bijeenkomst met gesloten deuren van de top van het land op het gebied van politiek, veiligheid, inlichtingen en zakenleven](#)" – dat de opkomst van ISIS Israël een kans zou bieden om de annexatie van de Golan Hoogvlakte te legitimeren. Bennett

riep op tot een vervijfvoudiging van de Joodse bezettingsbevolking tot 100.000 in een periode van 5 jaar en [betoogde](#) dat de chaos in Syrië de claim van Israël nu aantrekkelijker dan ooit maakt voor de internationale gemeenschap:

Aan wie moeten we de Golan geven? Aan Assad? Vandaag is het duidelijk dat als we naar de wereld zouden luisteren, we de Golan zouden opgeven en ISIS in het Meer van Galilea zou zwemmen. Genoeg met de hypocrisie.

Door de Jihadi's in Syrië te steunen, vervulde Israël meerdere strategische doelen: de Iraanse en Russische invloed in de regio verzwakken, zijn aartsvijand Hezbollah meeslepen in een kostbare strijd en zijn greep op de bezette Golanhoogte verstevigen tegen de aanspraken van het Syrische regime.

De Jihadi's die van Joden houden

Eind november 2024 werd de wereld opgeschrikt door het nieuws dat rebellen in Syrië de tweede stad van Syrië, Aleppo, hadden ingenomen. Dit kwam slechts enkele dagen na de aankondiging van een [staakt-het-vuren](#) tussen Israël en Assad bondgenoot Hezbollah, aanzienlijk verzwakt door een jaar van conflicten met Israël sinds Israël zijn oorlog tegen Gaza begon.

Deze laatste opmars werd geleid door de islamistische groep Hayat Tahrir al-Sham, die de controle over de noordwestelijke provincie Idlib heeft behouden. HTS is ontstaan uit een fusie van meerdere radicale islamistische groeperingen in Syrië, met name het Al-Nusra Front. De leider Abu Mohammad al-Julani is eerder lid geweest van Al-Qaeda, ISIS en Al-Nusra, evenals van andere Jihad-groepen, en vocht zowel in de Iraakse opstand als in de Syrische burgeroorlog, wat ertoe leidde dat het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken hem tot een "Specially Designated Global Terrorist" verklaarde en een premie van 10 miljoen dollar uitloofde voor informatie die tot zijn aanhouding zou leiden.

Nu geeft "Jolani" echter weloverwogen [interviews](#) aan CNN, waar hij Dutch ▼ dat Syrië onder HTS-regering een pluralistisch land zal zijn, klaar om deel te nemen aan de beschaafde wereld. Naast het werken aan hun PR met het liberaal-democratische Westen, is deze nieuwe golf van Jihadi's er ook op gebrand om hun relaties met Israël te verbeteren.

De enige keer dat ISIS daadwerkelijk Israëlische troepen aanviel – in een kort vuurgevecht in de Golan Hoogvlakte – heeft het onmiddellijk zijn verontschuldigheden [aangeboden](#).

Israëls staatsmediakanaal Kan interviewde enkele van de Jihadi's die de opmars van vandaag leidden en die verrassend dankbaar waren voor de zionistische staat. De geïnterviewden spraken hun dank uit voor de Israëlische aanvallen op Hezbollah en het overbrengen van wapens binnen Syrië "die ons in staat hebben gesteld om terug te keren en het land en het land te bevrijden."

[Times of Israel:](#)

"Ze beschuldigen ons ervan met jullie samen te werken omdat we heel blij waren toen jullie Hezbollah aanvielen, echt blij, en we zijn blij dat jullie gewonnen hebben," zei de bron.

Beiden zeiden dat de rebellen geen probleem hadden met Israël. "We houden van Israël en we zijn nooit vijanden van Israël geweest," zei de man uit het Idlib-gebied. "[Israël] is niet vijandig tegenover degenen die niet vijandig tegenover Israël staan. We haten jullie niet, we houden heel veel van jullie."

Gezien het feit dat Israël een genocide uitvoert op hun moslimbroeders en -zusters in Gaza, zou je kunnen denken dat militante moslims in Syrië niet de grootste fan zouden zijn van de Joodse staat. Toch hebben Israëlische media meerdere stukken gepubliceerd over de pro-Israël sympathieën van de belangrijkste bedreigingen voor het bewind van Assad. Een commandant

van het door de VS gesteunde Vrije Syrische Leger verzekerde het
Israëlische Channel 12 News dat:

We staan open voor vriendschap met iedereen in de regio – inclusief Israël. We hebben geen andere vijanden dan het regime van Assad, Hezbollah en Iran. Wat Israël deed tegen Hezbollah in Libanon heeft ons veel geholpen. Nu zorgen we voor de rest.

☐

THE TIMES OF ISRAEL

ISRAEL AT WAR - DAY 427

JOIN OUR COMMUNITY

Support Tol and remove ads

INTERVIEW / 'FULL PEACE WITH ISRAEL, WE WILL LIVE SIDE BY SIDE AS NEIGHBORS'

Syrian rebel commander urges Israel to support uprising, strike Iran-backed forces

Nu de troepen van Assad onder de voet gelopen lijken te zijn, is de toekomst van Syrië onzeker. Wat wel zeker lijkt, is een versterking van de positie van Israël. Assad was een belangrijke bondgenoot van Iran, wiens heerschappij in Syrië hen toegang gaf tot de "verzetsweg" Teheran-Beiroet, een sjjiitische sikkels die zich uitstrekt over het Midden-Oosten tot aan de deur van Israël. Als het zover komt, zal de val van Assad volgen op een jaar oorlog tegen Hezbollah en Hamas die beide aanzienlijk verzwakt heeft. Wie of wat Assad zal vervangen, en of Syrië als entiteit zelfs de overgang zal overleven of gebalkaniseerd zal worden of in jaren van sektarische conflicten zal uitmonden, valt nog te bezien. Maar de Israëlische leiders zijn ervan overtuigd dat wat volgt niet dezelfde weerstand zal bieden tegen hun hegemonie als een Syrië dat aan Iran gelieerd is.

Toen Israëlische steun voor Jihadistische groepen voor het eerst werd gemeld, klonk het te gek om waar te zijn, het soort dingen dat je zou kunnen horen van een Infowars-presentator die de ingewikkelde dynamiek van de regio sensationaliseert. We weten nu dat het niet alleen echt was, maar dat de omvang veel groter was dan werd vermoed. Nu de oude vijand Bashar al-Assad zijn einde tegemoet lijkt te gaan en de Iraanse as van verzet een cruciale schakel in zijn keten verliest, lijkt de kille logica van Israëls Jihad-vriendelijke militaire leiderschap en hun neven in het Pentagon zijn vruchten te hebben afgeworpen.

Israël deed 9/11

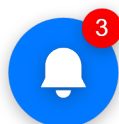
12/12/2024

artikelen

5

Inhoudsopgave

Cui Bono?

Gebeurtenissen voorafgaand aan 11 september 2001

- Privatisering
- Voorkennis en voorbereiding
- Luchthaven 'Beveiliging'
- De doofpotaffaire
- Interpretatie
- De erfenis
- Conclusie

Op 11 september 2004 publiceerde de *New York Times* een opiniestuk ter herdenking van de derde verjaardag van de terroristische aanslagen van 9/11, schrijft *WM Peterson*. Het artikel begon met de erkenning dat belangrijke feiten over wat er die dag gebeurde, nog steeds door overheidsinstanties werden achtergehouden:

"In de drie jaar sinds 9/11 zijn we gaan begrijpen dat het mogelijk is om te weten wat er gebeurd is zonder te weten wat er gebeurd is. Het is het verschil tussen kennis die zowel privé als gemeenschappelijk is... en kennis die echt openbaar is. Een deel van wat we publiekelijk moeten weten is geleverd door het rapport van de 9/11 commissie. Andere antwoorden ontbreken.

Dit zijn buitengewone woorden van de krant van ons land. De suggestie dat het Amerikaanse volk passief zou moeten accepteren dat er tegen hen wordt gelogen over een wereldveranderende gebeurtenis door degenen die zijn gekozen om het publieke belang te dienen, bewijst dat er geen intentie was van de media om erachter te komen wat er die dag werkelijk is gebeurd of om iemand ter verantwoording te roepen. Bijna 3.000 Amerikanen werden gedood in het volle daglicht en een onmogelijke verklaring werd de wereld ingepompt, maar slechts drie jaar later kon de *Times* nauwelijks de moeite nemen om te onderzoeken wie het had gedaan en waarom.

Als Amerika eerlijke media had gehad, hadden de daders hun gedurfde aanval en hun gedurfde dekmantelverhaal over '19 Arabieren die met stanleymessen de meest geavanceerde technologische supermacht ter wereld te slim af waren

geweest' niet kunnen ontlopen. Er is een enorme hoeveelheid gegevens die bewijzen dat het officiële verhaal onmogelijk waar kan zijn, maar de media hebben hun best gedaan om dit allemaal te negeren en iedereen die een ongemakkelijk feit naar voren brengt, af te schilderen als een verfoeilijke 'complottheoreticus'. Verrassend genoeg heeft de BBC al vroeg twijfels gezaaid over het officiële regeringsverhaal [door op 23 september 2001 te melden](#) dat vijf van de negentien 'kapers' levend en wel waren opgedoken in plaatsen als Saoedi-Arabië en Marokko, en dat ze op de ochtend van 9/11 nergens in de buurt van New York City of Washington DC waren geweest. Ondanks deze schokkende onthulling blijven de namen en gezichten van de mannen onlosmakelijk verbonden met de legende van 9/11. Het sensationele verhaal werd, net als zoveel andere, snel in Orwells geheugen gegrift.

BBC NEWS WORLD EDITION

You are in: **Middle East**

News Front Page Sunday, 23 September, 2001, 12:30 GMT 13:30 UK

Hijack 'suspects' alive and well

Africa
Americas
Asia-Pacific
Europe
Middle East
South Asia
UK
Business
Entertainment
Science/Nature
Technology
Health

Talking Point

Country Profiles
In Depth

AFTER THE TALEBAN

Rebuilding

- ▶ Uneasy peace
- ▶ Afghan army test
- ▶ Looking ahead
- ▶ Aid shortfall
- ▶ Unfulfilled dreams

Political uncertainty

- ▶ Karzai's shaky rule
- ▶ Al-Qaeda threat?
- ▶ Qadir's assassination
- ▶ Loya jirga assessed

Profiles

- ▶ Hamid Karzai
- ▶ Ex-king's dilemmas
- ▶ Masood: Slain hero

A man called Waleed Al Shehri says he left the US a year ago

Another of the men named by the FBI as a hijacker in the suicide attacks on Washington and New York has turned up alive and well.

Dus, zou je kunnen vragen... wie deed het dan? Wie had de middelen, het motief en de gelegenheid om een misdaad van de omvang van 9/11 te plegen en daarna hun sporen te wissen?

Nou, om te beginnen kunnen we Osama bin Laden en zijn bende van veertig dieven in het Midden-Oosten veilig uitsluiten. Die sukkels hadden noch de geraffineerdheid, noch het agentschap om iets uit te voeren dat in de buurt kwam van 9/11. Sterker nog, de FBI's Most Wanted Terrorist-poster voor Osama bin Laden [vermeldde nooit](#) een verband met 9/11, maar verwees alleen naar de bomaanslagen op twee Amerikaanse ambassades in 1998. Toen [een verslaggever hem vroeg](#) waarom dit zo was, antwoordde de Chief of Investigative Activities van de FBI, Rex Tomb: "De reden waarom 9/11 niet wordt genoemd op Osama bin Laden's Most Wanted-pagina is omdat de FBI geen hard bewijs heeft dat bin Laden in verband staat met 9/11." Onbekend bij veel Amerikanen, stond Osama bin Laden in de jaren 80 [op de loonlijst van de CIA](#) tijdens de Sovjetinvasie van Afghanistan, en zijn familie heeft [langdurige zakelijke banden](#) met enkele vooraanstaande insiders van het establishment. (In 1978 [richtten George W. Bush en Osama's broer Salem bin Laden een oliebedrijf op in Texas](#), genaamd Arbusto Energy. De bin Ladens en Bushes waren al lange tijd zakenpartners.)

Zeer geladen terreurgebeurtenissen zoals 9/11 zijn afhankelijk van rookgordijnen om het doelpubliek te misleiden. De lange, donkere, tulbandhoofdige bin Laden was – voor Amerikanen – het perfecte archetype van hoe een terrorist eruitziet. Hollywood heeft vele jaren besteed aan het planten van dit beeld in het publieke bewustzijn in de aanloop naar 9/11 en de dubbelzinnige ideeën hadden het beoogde effect. Brian Jenkins van de Rand Corporation zei in 1974: "**Terrorisme is gericht op de mensen die toekijken, niet op de daadwerkelijke slachtoffers. Terrorisme is theater.**" Het is belangrijk om deze woorden in gedachten te houden bij het onderzoeken van 9/11 en andere soortgelijke gebeurtenissen, waarvan er veel aan het publiek worden uitgelegd via Israëlische agenten zoals Rita Katz van SITE Intelligence Group.

...etje inzicht in wat een operatie als 9/11 inhoudt, werd kort na de aanslagen [verschafd](#) door Eckhart Wertheback, een voormalig president van de Duitse

binnenlandse inlichtingendienst *Verfassungsschutz*. Wertheback vertelde eind 2001 aan het onderzoeksjournaal Christopher Bollyn dat “de dodelijke precisie” en “de omvang van de planning” noodzakelijkerwijs het “vaste kader” van een staatsinlichtingendienst zouden vereisen, iets dat niet te vinden is in een “losse groep” terroristen zoals al-Qaeda. Kort daarna vertelde een tweede voormalig chef van de Duitse inlichtingendienst, Andreas von Bulow, aan Bollyn: “De planning van de aanslagen was technisch en organisatorisch een meesterlijke prestatie. . . om binnen een paar minuten en binnen een uur vier enorme vliegtuigen te kapen, om ze met ingewikkelde vliegmanoeuvres naar hun doelen te vliegen, dit is ondenkbaar, zonder jarenlange steun van de staatsinlichtingendiensten.” De voormalige CIA-analist en plaatsvervangend directeur van Counter Terrorism voor het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken, Larry Johnson, gaf veel geloofwaardigheid aan de beoordeling van de Duitsers en zei over de aanslagen: “We hebben niets in de geschiedenis dat hiermee te vergelijken is. Het enige dat er in de buurt komt, is een voormalige Sovjet-inlichtingenoperatie.”

Het is duidelijk dat de aanslagen van 9/11 een uiterst geavanceerde operatie waren die vele jaren van planning en een immense hoeveelheid steun van de overheid, het leger en de media vergde om succesvol te kunnen worden uitgevoerd. Het idee dat een staatloze, ongeregelde groep extremisten een misdaad van deze omvang zou kunnen plegen zonder noemenswaardige weerstand is ronduit lachwekkend.

Cui Bono ?

“We profiteren van één ding, en dat is de aanval op de Twin Towers en het Pentagon, en de Amerikaanse strijd in Irak.” – Benjamin Netanyahu, ‘Netanyahu zegt dat de aanslagen van 9-11 goed zijn voor Israël,’ *Ha’aretz* (16 april 2008)

Wanneer een terreurdaad als 9/11 plaatsvindt, moet altijd de vraag gesteld worden: *cui bono* ? Wie profiteert ervan? De reden dat het zo’n belangrijke vraag is omdat de geschiedenis ons heeft geleerd dat ‘hij die profiteert van een misdaad, waarschijnlijk degene is die deze heeft gepleegd.’ Op de dag van 9/11,

toen er naar schatting meer dan 20.000 doden waren, werd een verrassend optimistische Benjamin Netanyahu geïnterviewd door verslaggever James Bennett van de *New York Times*: **“Toen hem ‘s avonds werd gevraagd wat de aanval betekende voor de betrekkingen tussen de Verenigde Staten en Israël, antwoordde Benjamin Netanyahu, de voormalige premier, ‘Het is heel goed.’ Toen redigeerde hij zichzelf: ‘Nou, niet heel goed, maar het zal onmiddellijk sympathie opwekken.”** (A Day of Terror: The Israelis; Spilled Blood is Seen as Bond That Draws Two Nations Closer,” *New York Times*, 12 september 2001.)

Vraag uzelf nu eens af, wie zou bij zijn volle verstand wat er net was gebeurd om welke reden dan ook als “heel goed” omschrijven? Antwoord: Alleen iemand die enig voordeel zag in de gruweldaad. De openhartige uitspraken van Netanyahu die hierboven zijn geciteerd, met een tussenpoos van zeven jaar, laten ons zien dat 9/11 ongetwijfeld gunstig is geweest voor Israël. Zoals ik uitleg in mijn recente artikel [‘Bibi’s War of Terror Agenda’](#), probeerden Israëlische strategen al lang het Amerikaanse leger naar het Midden-Oosten te slepen om oorlog te voeren namens Israël. Het enige dat nodig was, was het juiste excuus.

Gebeurtenissen voorafgaand aan 11 september 2001

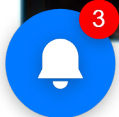
“Alle inlichtingendiensten van Amerika en Europa weten heel goed dat de rampzalige aanval was gepland en uitgevoerd door de Mossad...” — Francesco Cossiga, voormalig president van Italië, *Corriere della Sera* (30 november 2007)

Een van de eerste tekenen van Israëlische voorkennis van de aanslagen kwam in 1979, in de vorm van een interview dat werd afgenomen door de Joods-Amerikaanse journalist Michael Evans met de oprichter van de Mossad, Isser Harel. Zoals Evans [zich herinnerde](#) aan de *Jerusalem Post* (30 september 2001):

“Ik zat met voormalig Mossad-chef Isser Harel voor een gesprek over Arabisch terrorisme. Terwijl hij me een kop hete thee en een bord koekjes gaf, vroeg ik hem: ‘Denk je dat terrorisme naar Amerika zal komen, en zo ja, waar en waarom?’ Harel keek naar zijn Amerikaanse bezoeker en antwoordde: ‘Ik vrees dat het naar jou in Amerika zal komen. Amerika heeft de macht, maar niet de wil, om terrorisme te bestrijden...’ Wat betreft de plaats, vervolgde Harel: ‘New York City is het symbool van vrijheid en kapitalisme. Het is waarschijnlijk dat ze het Empire State Building zullen aanvallen, jullie hoogste gebouw [dacht hij ten onrechte] en een symbool van jullie macht.’ ... Eenentwintig jaar later kwam het eerste deel van Harels voorspelling uit; behalve natuurlijk dat de Twin Towers van het World Trade Center veel hoger waren dan het Empire State Building.”

In 1987 kregen twee van Isser Harels topagenten, Peter Zvi Malkin en Avraham Shalom-Bendor, het WTC-beveiligingscontract terwijl ze werkten voor een bedrijf van Shaul Eisenberg genaamd Atwell Security of Tel Aviv. Malkin en Bendor werkten beiden tientallen jaren onder Harel en waren betrokken bij topgeheime Mossad-missies, waaronder [plutoniumsmokkel](#) en de ontvoering van Adolf Eichmann uit Argentinië in 1960. Harel werd uiteindelijk gedwongen af te treden als hoofd van Mossad toen zijn activiteiten als onderdeel van Operatie Damocles aan het licht kwamen; deze omvatten het versturen van briefbommen en het vermoorden van Duitse wetenschappers die samen met Egyptenaren aan een raketprogramma werkten.

Mossad-agenten Avraham Shalom-Bendor en Peter Zvi Malkin kregen in 1987 namens Shaul Eisenberg's Atwell Security in Tel Aviv het contract voor de beveiliging van het WTC.

De baas van Peter Malkin en Shalom-Bendor bij Atwell Security, de miljardairmagnaat Shaul Eisenberg, was een extreem machtige Mossad-agent in het Verre Oosten die hielp bij het vormen van de Joodse terroristische groepen Irgun en Shanghai Betar. Hij werkte ook nauw samen met Henry Kissinger in de jaren 70 door wapens te smokkelen naar bloeddorstige communistische bendes zoals Pol Pots Rode Khmer. Dit zijn de onfrisse figuren die al in 1987 probeerden het beveiligingscontract voor het World Trade Center te verwerven, een contract dat hen ook de controle zou hebben gegeven over de luchthavens, havens en forensentreinen van New York. Alles verliep volgens plan totdat de New York Port Authority de deal afblies toen ze erachter kwamen dat Bendor was veroordeeld voor de moord op twee Palestijnse tieners toen hij in 1984 hoofd was van de Israëliische binnenlandse veiligheidsdienst Shin Bet. Ondanks deze kleine tegenslag ging Bendor werken voor het bedrijf Kroll Associates van Jules Kroll en Maurice Greenberg, dat het beveiligingscontract voor het World Trade Center-complex kreeg toegewezen na de door de FBI uitgelokte vrachtwagenbomaanslag in 1993.

Privatisering

Nu het beveiligingscontract voor het World Trade Center in zionistische handen was, was het volgende doel het verwerven van de eigendom van deze kolossale technische wonderen.

Vanaf de dag dat ze in 1972 werden geopend, waren de Twin Towers staatseigendom van de Port Authority of New York and New Jersey.

Maar in 2000 wilden stadsbestuurders de verouderde, met asbest bezaaide panden dumpen, die miljarden dollars zouden hebben gekost

om te restaureren. Ronald Lauder was de man die gouverneur Pataki's New York State Commission of Privatization en de New York State Research Council on Privatization leidde en hij was degene die uiteindelijk besloot dat WTC 1 en WTC 2 voor het eerst in privébezit moesten komen. Lauder is al jarenlang hoofd van het World Jewish Congress en wordt beschreven als de man die het meest verantwoordelijk is voor de opkomst van Benjamin Netanyahu tot politieke bekendheid. Hij heeft connecties met de Israëlische inlichtingendienst via zijn financiering van het Interdisciplinary Center in Herzliya, waar hij de Lauder School of Government, Diplomacy and Strategy oprichtte. Bovendien [waren Lauder en zijn goede vriend Ehud Barak beiden lid](#) van Leslie Wexners 'Mega Group', de financiële drijvende kracht achter Jeffrey Epsteins internationale capriolen.

De privatisering van het WTC-complex maakte de weg vrij voor ultra-zionisten Larry Silverstein en Frank Lowy om in juli 2001 een huurcontract van 99 jaar voor het pand te kopen, inclusief een herzien verzekeringspolis die hun dekking in het geval van een terroristische aanslag verdubbelde. De gebouwen waren verzekerd door Ace Limited en Marsh McLennan, beide eigendom van Jules Kroll en Maurice Greenberg, die kort daarna de aansprakelijkheid verkochten aan verschillende andere bedrijven die zeer binnenkort de klappen zouden opvangen. Na de aanslagen zou Silverstein een verzekeringsuitkering van \$ 4,55 miljard krijgen, ondanks dat hij slechts \$ 14 miljoen van zijn eigen geld had ingebracht om de panden te kopen. Het was een klassiek geval van wat onze voorouders 'Joodse bliksem' zouden hebben genoemd. Silverstein is een zeer goede persoonlijke vriend van Benjamin Netanyahu (*Ha'aretz* meldde dat [ze jarenlang elke zondag met elkaar telefoneerden](#)) en Frank Lowy was ooit lid van de Israëlische Golani Brigade en de ondergrondse terroristische groep Haganah. Voorzitter van de New York Port Authority, Lewis Eisenberg (nog een Netanyahu-vriend), onderhandelde over de deal en zowel Silverstein als Eisenberg waren bestuursleden van de United Jewish Appeal (UJA) Federation of New York, het grootste Israëlische fondsenwervende orgaan in Amerika. Alsof dat nog niet [g](#) was, was Lewis Eisenbergs senior adviseur destijds, Michael Glassner, de

Southwest Regional Political Director voor de megazionistische lobbygroep AIPAC !

Na 9/11 kreeg WTC-mede-eigenaar Larry Silverstein een verzekeringsuitkering van 4,55 miljard dollar , terwijl hij zelf maar 14 miljoen dollar had ingebracht om de panden te kopen.

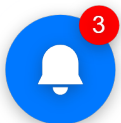
Naast het houden van de huurovereenkomst voor WTC 1 en 2, was Larry Silverstein eigenaar van WTC 7, het 'Solomon Brothers-gebouw' dat op mysterieuze wijze in zijn eigen voetafdruk stortte met vrije valsnelheid om 5:20 in de middag op 9/11, ondanks dat het niet door een vliegtuig werd geraakt. Tijdens een PBS-uitzending van *America Rebuilds* op 10 september 2002 leek Silverstein toe te geven dat het gebouw was neergehaald met behulp van vooraf geplaatste explosieven, en hij herinnerde zich: **"Ik herinner me dat ik een telefoontje kreeg van de commandant van de brandweer en ze zeiden dat ze niet zeker wisten of ze de brand onder controle zouden krijgen. Ik zei, weet je, we hebben zoveel mensenlevens verloren, het slimste is om het neer te halen. En ze namen die beslissing om het neer te halen en we zagen het gebouw instorten."**

Larry Silverstein - Pull It (PBS Version)

FDNY-chef Daniel Nigro, de eerder genoemde dienstdoende commandant, [zegt dat hij](#) die dag nooit met Silverstein heeft gesproken en dat hij niemand kent die dat wel heeft gedaan: **“Ik ben me terdege bewust van de verklaring van de heer Silverstein, maar voor zover ik me kan herinneren heb ik die dag niet met hem gesproken en ik kan me ook niet herinneren dat iemand mij dat heeft verteld.”**

Voorkennis en voorbereiding

“In maart 1948 voorspelde een document van de Joint Chiefs of Staff over ‘Force Requirements for Palestine’... dat ‘de zionistische strategie de Verenigde Staten zou betrekken bij een voortdurend breder wordende en verdiepende reeks operaties die bedoeld waren om maximale Joodse doelen veilig te stellen.’ – Stephen Green, *Taking Sides: America’s Secret Relations with a Militant Israel* (1984)

Er zijn talrijke aanwijzingen dat Israël van tevoren op de hoogte was van de aanslagen van 11 september.

* Kort na de aanslagen van 11 september werden vijf Israëliërs gearresteerd en 71 dagen vastgehouden. Volgens ABC News filmden en vierden de mannen het moment dat het eerste vliegtuig de noordelijke toren raakte, en *Ha’aretz* (17 september 2001) meldde dat ze waren gezien terwijl ze “juichten” en schreeuwden in “kreten van spot”, wat ertoe leidde dat bezorgde getuigen de politie belden. De mannen werden later die middag gearresteerd door de politie in Bergen County, NJ, die onthulde dat ze meerdere buitenlandse paspoorten, stanleymessen, \$ 4.700 aan contanten en verdacht gemarkeerde kaarten bij zich hadden die hen met het complot in verband brachten. Bovendien ontdekten bommenhonden die waren ingezet om het busje te inspecteren explosieve resten. Politiechef John Schmidig van Bergen County vertelde de media: “We kregen een waarschuwing om uit te kijken naar een witte Chevrolet-bus met een kenteken uit New Jersey en tekst op de zijkant. . . Drie personen werden gezien terwijl ze feestvierden in Liberty State Park na de impact. Ze zeiden dat drie mensen op en neer sprongen.” De krant *Bergen Record* uit New Jersey berichtte de volgende dag over het incident in een artikel waarvoor Paulo Lima, redacteur van het blad, een bron citeerde die hem vertelde: “Er liggen kaarten van de stad in de auto met bepaalde plekken gemarkeerd. Het leek erop dat ze hiermee te maken hadden. Het leek erop dat ze wisten wat er ging gebeuren toen ze in Liberty State Park

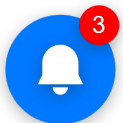
3” Later werd onthuld dat twee van de mannen – Sivan en Paul Kurzberg – de Mossad werkten, en de anderen – Yaron Schmuël, Oded Ellner en Omer

Maramari – ook banden hadden met de inlichtingendienst. Sindsdien staan ze bekend als de ‘Dansende Israëliërs.’

Het bedrijf in New Jersey waar deze mannen voor werkten, Urban Moving Systems, was een bekend Mossad-front. De gerespecteerde Joodse krant *The Forward* (15 maart 2002) meldde dat Urban Moving Systems door de FBI was herkend als een front voor de Israëlische inlichtingendienst, en Vincent Cannistraro, een chef van de antiterreuroperaties bij de CIA, bevestigde dat dit feit binnen de inlichtingendienst algemeen bekend was. Nadat hij een keer door de autoriteiten was ondervraagd, sloot de eigenaar van Urban Moving Systems, Dominik Suter, onmiddellijk zijn zaak en vluchtte zo snel terug naar Israël dat hij zelfs zijn kantoor niet eens opruimde. Verslaggevers van ABC News die het hoofdkantoor van het bedrijf bezochten, beschreven de scène als volgt: “Het leek alsof het in grote haast was gesloten. Mobiele telefoons lagen overal; kantoortelefoons waren nog steeds aangesloten; en de eigendommen van tientallen klanten lagen nog in het magazijn.” (Bron : ABC News, 24-06-2002)

De vijf mannen die werden gearresteerd voor het filmen en vieren van de aanval werden 71 dagen vastgehouden en vervolgens vrijgelaten naar Israël op het woord van assistent-procureur-generaal met Israëlische dubbele nationaliteit, Michael Chertoff. Een rapport in *Ha’aretz* meldde dat er zwaar werd gelobbyd namens hen door ‘twee prominente congresleden uit New York’, terwijl journalist Christopher Ketcham van *Counterpunch* (7 maart 2007) meldde dat niemand minder dan Jeffrey Epsteins in ongenade gevallen advocaat Alan Dershowitz persoonlijk tussenbeide kwam om de zaken met de Amerikaanse overheid te sussen. Eenmaal terug in Israël verschenen drie van de vijf mannen in de tv-show van Yair Lapid en spraken over hun tijd in Amerika. Toen hem werd gevraagd wat ze deden in de buurt van de plaats delict, antwoordde Oded Ellner: “... **Ons doel was om de gebeurtenis te documenteren.**”

experiences terror daily our purpose was
to document the event the

Drie van de vijf 'Dancing Israelis' verschenen in de televisieshow van Yair Lapid en gaven toe dat ze op 11 september in New York waren om 'de gebeurtenis vast te leggen'.

* De NYPD-chef die toezicht hield op de politiereactie op de aanslagen van 9/11 was Bernard Kerick. Kerick **sprak berichten tegen over Israëlische agenten die op 9/11 in NYC waren gearresteerd** en maakte een einde aan de informatie die uit zijn politieafdelingen kwam. Minder dan twee weken voor 9/11, op 26 augustus 2001, was Kerick in Israël om miljardair Eitan Wertheimer te ontmoeten die hem een "renteloze lening van \$ 250.000" gaf. Op 8 november 2007 werd Kerik door een federale grand jury in White Plains, New York, aangeklaagd wegens belastingfraude en het doen van valse verklaringen aan de federale overheid over de \$ 250.000 die hij van Wertheimer had ontvangen. Aanklagers beschuldigden Kerik er ook van dat hij tussen 2001 en 2003 ongeveer \$ 236.000 had ontvangen van de Joodse vastgoedmagnaat Steven C. Witkoff.

* Een Israëlisch instant messaging bedrijf genaamd Odigo was gebruikt om uren voor de aanslagen een waarschuwing te versturen, waarin de ontvangers werd opgedragen om op 9/11 uit de buurt van het WTC te blijven. (Het Amerikaanse hoofdkantoor van Odigo was slechts twee blokken van het WTC verwijderd.) Alex Diamandis, de vice-president van het bedrijf, zei: “De berichten zeiden dat er binnen een bepaalde tijd iets groots zou gebeuren, en dat gebeurde ook – bijna op de minuut nauwkeurig. Het is mogelijk dat de waarschuwing voor de aanval naar andere Odigo-leden is gestuurd, maar het bedrijf heeft geen meldingen ontvangen van andere ontvangers van het bericht.” Odigo CEO Micha Macover vertelde *Ha'aretz* ([26 september 2001](#)): “Ik heb geen idee waarom het bericht is verstuurd... Het kan iemand zijn geweest die een grapje maakte en het bleek dat hij het per ongeluk goed had.” Het verhaal werd gemeld in de Israëlische pers en door Brian McWilliams van *Newsbytes* op 27 september 2001. Volgens een online rapport in de *Jerusalem Post* (12 september 2001), [later onderbouwd](#) door de hoofdredacteur van de krant, Bret Stephens (‘Letters’, *The Economist* , 9 januari 2003), had het Israëlische ministerie van Buitenlandse Zaken de namen verzameld van 4.000 Israëliërs waarvan werd gedacht dat ze zich ten tijde van de aanslagen in de buurt van het WTC bevonden, *maar er zou er maar één zijn overleden*. Odigo had een functie genaamd ‘People Finder’ waarmee berichten naar grote groepen konden worden verzonden op basis van gemeenschappelijke kenmerken, zoals nationaliteit.

* ZIM Shipping, een groot Israëlisch bedrijf dat ooit eigendom was van Shaul Eisenberg, had een kantoor van 10.000 vierkante voet in de North World Trade Center Tower. Een week voor 9/11 verliet ZIM hun kantoor en verspeelde een borg van \$ 50.000 door hun huurcontract te verbreken. CEO Shaul Cohen-Mintz vertelde *USA Today* op 17 november 2001 dat het “als een daad van God was, dat we verhuisden.” Een daad van God of kennis van het complot? FBI-agent Michael Dick, die onderzoek deed naar Israëlische spionnen die vermoedelijk betrokken waren bij de aanslagen, begon ZIM te onderzoeken. Hij werd onmiddellijk van zijn taken ontheven door Michael Chertoff.

* Een rapport dat enkele weken voor 9/11 werd uitgebracht door de School of Advanced Military Studies (SAMS) van het Amerikaanse leger, waarschuwde voor

de Israëlische inlichtingendienst Mossad: “Meedogenloos en sluw, met het vermogen om Amerikaanse troepen aan te vallen en het te laten lijken op een Palestijns-Arabisch daad.” Het rapport werd op 10 september 2001 [als voorpagina artikel gepubliceerd](#) door de *Washington Times*.

* Vlak voor 9/11 werd een buitensporig aantal [putopties](#) gekocht op United Airlines (UA) en American Airlines (AA). Een putoptie wordt geplaatst op aandelen waarvan de toekomstige waarde naar verwachting direct zal dalen. Ongeveer 95% van de putopties van UA werd gekocht op 6 september 2001 en 115.000 aandelen AA werden gekocht op 10 september. Deze aankopen waren 25 keer hoger dan normaal. Op 15 oktober 2001 verklaarde de International Organization of Securities Commissions dat de winsten van de putopties, die ook werden gekocht op meerdere bedrijven die gevestigd waren in de gebouwen van het World Trade Center, in de honderden miljoenen dollars waren geweest en de “grootste insider trading ooit gepleegd” konden zijn. Het was duidelijk dat iemand ‘in the know’ een ‘onderbuikgevoel’ had dat de aandelen zeer binnenkort zouden kelderen en probeerde te cashen. Het bedrijf dat alle putopties afhandelde was AB Brown Investment Bank, een dochteronderneming van Deutsche Bank. Ten tijde van 9/11 was de uitvoerend directeur van de CIA Alvin ‘Buzzy’ Krongard, voormalig CEO en voorzitter van AB Brown Investment Bank. Zoals gemeld in de Britse *Independent* (14 oktober 2001): **“Tot grote schaamte van onderzoekers is ook gebleken dat het bedrijf veel van de ‘putopties’ kocht – waarbij een handelaar in feite gokt op een daling van de aandelenkoers – . . . tot 1998 werd geleid door ‘Buzzy’ Krongard, nu uitvoerend directeur van de CIA.”** AB Brown en Alvin Krongard hadden beiden sterke banden met de Israëlische staat via hun connecties met Yair Shamirs bedrijf, Scitex. Krongards vrouw, Sheryl Gordon, was een langdurige werknemer van Rothschild Asset Management.

* In juni 2001 stelde de Amerikaanse Drug Enforcement Agency (DEA) een intern rapport van 60 pagina's op waarin het bestaan van een grote Israëlische spionagering op Amerikaanse bodem werd beschreven. Het rapport lekte in december 2001 uit naar de media en onthulde dat 200 jonge Israëliërs, waarvan vele connecties hadden met de militaire inlichtingendienst, in de maanden fgaand aan 9/11 waren gearresteerd als spionnen. De Israëlische spionnen

hadden geprobeerd kantoren van de DEA en andere federale gebouwen te infiltreren door zich als 'kunststudenten' voor te doen om binnen te komen. Het rapport stelde dat de meeste 'kunststudenten' toegaven te hebben gediend in eenheden van het Israëlische leger die 'gespecialiseerd waren in militaire inlichtingen, het onderscheppen van elektronische signalen of explosieven'. Een van de gearresteerde mannen was een lijfwacht voor het hoofd van het Israëlische leger, terwijl een ander, Aran Ofek, de zoon was van een beruchte Israëlische generaal. Peer Segalovitz, een van de gearresteerden, diende in het 605e Bataljon op de Golanhoogten en "erkende dat hij gebouwen, bruggen, auto's en alles wat hij maar nodig had kon opblazen", aldus het DEA-rapport.

Fox News-verslaggever Carl Cameron [produceerde in december 2001 een vierdelig exposé](#) over de spionagekring waarin hij zei dat er nog eens 60 Israëliërs waren gearresteerd en vastgehouden op grond van antiterrorismewetten in de nasleep van 9/11, en dat zich onder hen "een handvol actieve Israëlische militairen" bevonden. Veel van deze mannen woonden in Hollywood, Florida, heel dicht bij de vermeende 9/11-kapers. Hanan Serfaty, een Israëlische militaire inlichtingenofficier die 'kunststudent' werd, huurde zelfs een appartement op 4220 Sheridan Street terwijl Mohammed Atta op 3389 Sheridan Street woonde! Soortgelijke 'toevalligheden' in de nabijheid van het wonen bestonden in zes andere stedelijke centra in de aanloop naar 9/11. Er kan geen twijfel over bestaan dat de Israëliërs iets van plan waren dat schadelijk was voor de Amerikaanse belangen vlak voor 9/11. In een [artikel voor Salon van 7 mei 2002](#) schrijft journalist Christopher Ketcham: **"Bijna twee jaar lang spookten honderden jonge Israëliërs die ten onrechte beweerden kunststudenten te zijn, rond op federale kantoren – met name de DEA. Niemand weet waarom – en niemand lijkt het te willen weten."**

* In december 1998 schreven Philip Zelikow, Ashton Carter en John Deutch (allemaal Joods) een rapport voor *Foreign Affairs* met de titel *Catastrophic Terrorism: Tackling the New Danger*. Het eerste deel van het rapport, 'Imagining the Transforming Event', waarschuwde dat catastrofaal terrorisme naar Amerika [kom](#) misschien al "volgende maand", en beschrijft hoe Amerika zou moeten [re](#)ren, en hoe het land als gevolg daarvan zou kunnen veranderen. Philip

Zelikow schreef dat een catastrofale terroristische aanval op Amerika, zoals de vernietiging van het World Trade Center, een “transformerende gebeurtenis” zou zijn, een “keerpunt in de Amerikaanse geschiedenis” die, “net als Pearl Harbor... ons verleden en onze toekomst zou verdelen in een voor en na.” Het “na” zou “draconische maatregelen omvatten, het terugschroeven van burgerlijke vrijheden, het toestaan van bredere bewaking van burgers, het vasthouden van verdachten en het gebruik van dodelijk geweld.” Het duurde meer dan twee jaar voordat het werkelijkheid werd, maar veel van wat geschreven was, kwam tot stand na 9/11, toen de PNAC-aanhang hun langverwachte ‘nieuwe Pearl Harbor’ kreeg.

Zelikow, die zijn proefschrift schreef over ‘The Creation and Maintenance of the Public Myth’, werd door George W. Bush benoemd tot Executive Director van de 9/11 Commission. Zowel Ashton Carter (Sec. of Defense onder Obama) als John Deutch (Director of the CIA 1995-96) waren senior partners van Global Technology Partners, een exclusieve dochteronderneming van Rothschild North America, toen ‘Catastrophic Terrorism’ werd geschreven. Deutch bekende schuldig te zijn aan het verkeerd omgaan met overheidsgeheimen in 2001 en werd door Bill Clinton gratie verleend op zijn laatste dag in functie.

Luchthaven ‘Beveiliging’

“Op een dag, misschien, als besloten wordt dat de verhalen verteld kunnen worden, zul je zien dat de staat [Israël] betrokken is geweest bij daden die duizend keer smeriger zijn dan wat er ook maar in Columbia gebeurt.” – Luitenant-generaal Rafael Eitan, ‘The Columbia Connection’, *Jerusalem Post* (1 september 1989)

Het bedrijf dat verantwoordelijk was voor de beveiliging en

passagierscontrole op de luchthavens waar de gekaapte vluchten

vandaan kwamen, was een Israëliisch bedrijf genaamd Huntleigh USA,

een volledige dochteronderneming van International Consultants on Targeted Security (ICTS).

ICTS werd in 1982 opgericht door de Israëliërs Menachem Atzmon en Ezra Harel en stond op 11 september 2001 onder controle van Lior Zouker. Het bedrijf heeft veel agenten in dienst van het Israëlische binnenlandse veiligheidsagentschap Shin Bet, dat ook de beveiliging verzorgt voor de Israëlische luchtvaartmaatschappij El Al, een bedrijf **dat bekendstaat om zijn rol** in de internationale cocaïnesmokkel. Menachem Atzmon werd in 1996 veroordeeld tot een gevangenisstraf voor financiële misdaden die hij beging toen hij samen met Ehud Olmert diende als co-penningmeester van de politieke campagne van Benjamin Netanyahu. Olmert (premier van Israël van 2006 tot 2009) zou later zelf gevangen worden gezet op beschuldiging van corruptie in 2016. Interessant genoeg was hij toevallig in New York City de dag voor 9/11, maar dit feit werd pas jaren later gemeld in een artikel *in de Jerusalem Post* waarin Olmerts verkoop van de voetbalclub Beitar op 10 september 2001 aan twee Amerikaans/Israëlische zakenmannen in NYC werd beschreven. Olmert was burgemeester van Jeruzalem ten tijde van 9/11. We vragen ons af waarom zijn bezoek geheim werd gehouden. Maar ik dwaal af...

ICTS is gevestigd in Nederland en wordt sinds de oprichting gerund door Israëlische inlichtingendiensten. Het is eigendom van Cukierman & Co., waarvan de oprichter Roger Cukierman voormalig CEO is van de Edmund de Rothschild Group en voorzitter van de Israel General Bank. Het is veelzeggend dat Roger Cukierman ook voorzitter was van Boaz Harel's Catalyst Fund, dat in 1995 de zoon van premier Yitzhak Shamir, Yair Shamir, tot een leidinggevende functie benoemde. ICTS-dochter Huntleigh USA wordt gerund door voormalige leden van de Israel Defense Forces (IDF) en Shin Bet. Op 9/11 controleerde het bedrijf de

beveiliging en passagierscontrole op Boston's Logan Airport en Newark Airport in New Jersey, wat belangrijk is omdat degene die de passagiersvliegtuigen daadwerkelijk kaapte, met wapens aan boord moet zijn geweest die indrukwekkender waren dan stanleymessen. ICTS heeft een lange geschiedenis van verdachte beveiligingsfouten en was verantwoordelijk voor de beveiliging op de volgende terreurlocaties:

* Luchthaven Charles de Gaulle in Parijs, waar 'shoe bomber' Richard Reid in 2001 aan boord ging.

* De internationale luchthaven Domodedovo in Moskou, waar bij een bomaanslag in 2011 37 mensen omkwamen en 173 gewond raakten.

* Luchthaven Brussel, waar 32 mensen omkwamen en meer dan 300 gewond raakten bij een bomaanslag in 2016 die aan ISIS werd toegeschreven.

* London's Underground op 7 juli 2007, waar bommen gelijktijdig ontploften in drie metrotreinen en één bus, waarbij 52 mensen omkwamen en meer dan 700 gewond raakten. Het zou bekend worden als de aanslagen van 7/7. Vrijwel direct na de explosies schreef Mossad-chef Efraim Halevy in de *Jerusalem Post* over "meerdere, gelijktijdige explosies die vandaag plaatsvonden in het Londense openbaar vervoersysteem", hoewel niemand, inclusief de Londense politie, wist dat de explosies gelijktijdig waren tot later. Vreemd genoeg bevindt het kantoor van ICTS UK zich op Tavistock Square, precies op de plek waar de busbom tot ontploffing werd gebracht en Benjamin Netanyahu op dat moment in Londen was. Israëlische bedrijf Comverse/Verint kreeg een jaar voor de aanslagen van 7/7 het contract om "netwerkvideosystemen" te installeren in de Londense metro.

Wie had kunnen raden dat bewakingssystemen het op die specifieke dag zouden begeven?

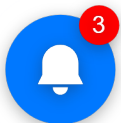
* Schiphol Airport in Amsterdam, waar Umar Farouk Abdulmutallab, de zoon van een Nigeriaanse zakenman en bankier en voormalig minister van Economische Ontwikkeling, aan boord mocht van een vliegtuig met zijn ondergoed vol explosieven. Dit incident maakte de weg vrij voor de uitrol van Rapiscan's invasieve luchthavenbodyscanners. Michael Chertoff's toepasselijk genaamde 'Chertoff Group', die zich richt op beveiliging/risicomanagement en opschept dat het 'een veiligere wereld mogelijk maakt', vertegenwoordigde toevallig Rapiscan en verdiende een fortuin aan de uitrol. De Chertoff Group zou magazijnen vol met de scanners klaar hebben staan, zelfs voordat de 'ondergoedbommenwerper' langs de beveiliging van ICTS strompelde met explosieven in zijn onderbroek.

De doofpotaffaire

Om een misdaad van de omvang van 9/11 te verdoezelen, zijn er drie cruciale aspecten die gecontroleerd moeten worden

* Beheers de initiële interpretatie en de blijvende nalatenschap van de manier waarop het evenement aan het publiek wordt uitgelegd.

* Controle over het onderzoek en de toegang tot het bewijsmateriaal.

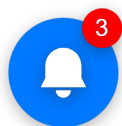

* Beheers de rechtszaak om juridische procedures te voorkomen.

Interpretatie

Ehud vertelt het verhaal

Op de ochtend van 9/11 zat Ehud Barak, een voormalige premier van Israël, commando in de elite Sayeret Matkal en chef van de Israëlische Defensiemacht (IDF), handig opgesteld in de BBC-studio's in Londen, klaar om de hele wereld te vertellen wie verantwoordelijk was voor de aanslagen van die dag. In een tijd van extreme chaos waarin niemand enig idee had wat er gaande was en het meest geavanceerde inlichtingen-/surveillanceapparaat dat de wereld ooit heeft gekend maar liefst vier keer op één dag onbekwaam werd gemaakt, was daar de voormalige premier van Israël die aangaf dat hij wist wie het had gedaan – “Osama bin Laden” – en dat hij wist waar hij zich verstopte – “Afghanistan”. Hij kondigde toen aan dat het tijd was voor Amerika om een **“operationele, concrete oorlog tegen terreur”** in het Midden-Oosten te beginnen, *precies zoals Israëlische strategen al tientallen jaren van plan waren!* Deze uitleg van de gebeurtenissen, die vanuit de BBC-studio's werd gegeven, slechts enkele momenten na de aanslagen en lang voordat het verzamelen van enig bewijs was begonnen, werd het officiële verhaal dat zonder vragen werd geaccepteerd door politici en media. Het is nooit veranderd.

De voormalige premier van Israël, Ehud Barak, riep op de ochtend van 9/11 op BBC News op tot het starten van een "operationele, concrete oorlog tegen terreur".

Ehud Barak is op elk niveau verbonden met het zionistische criminele netwerk dat verantwoordelijk is voor 9/11. Als hoofd van de Israëlische militaire inlichtingendienst (AMAN) in de jaren 80 bewapende en trainde Barak de fel antiwesterse islamitische bende Gulbuddin Hekmatyr, inclusief CIA-agent Osama bin Laden, om de perfecte boeman te creëren voor de komende 'War on Terror'. Hij werd bij deze operatie bijgestaan door Amerikaans congreslid Charlie Wilson en zijn belangrijkste adviseur/begeleider, de Israëliër Zvi Rafiah. De man die Barak aanstelde om bin Laden en Hekmatyr te trainen was de Hebreeuws sprekende dubbelagent en CIA-agent Ali Mohammad, die op de een of andere manier spoorloos verdween uit het Amerikaanse gevangenisstelsel terwijl hij een levenslange gevangenisstraf uitzat voor zijn rol in het organiseren van de aanslagen op twee Amerikaanse ambassades in Afrika in 1998. Het zou een moeilijke klus zijn om alle connecties van Barak met de internationale criminele

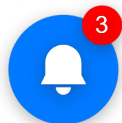
onderwereld te verklappen. Het is echter vermeldenswaard dat Barak een nauwe medewerker en zakenpartner was van Jeffrey Epstein door zijn betrokkenheid bij een bedrijf genaamd Carbyne, waarvan Michael Chertoff in de raad van bestuur zat. Zoals Gidi Weitz meldde in de Israëlische krant *Ha'aretz* (11 juli 2019):

Onthuld: Jeffrey Epstein ging in 2015 een miljoenenpartnerschap aan met Ehud Barak

De Amerikaanse miljardair en financier Jeffrey Epstein, een geregistreerde zedendelinquent die deze week werd gearresteerd op nieuwe aanklachten van sekshandel met minderjarige meisjes, is een partnerschap aangegaan met voormalig premier Ehud Barak om te investeren in de startup van de voormalig premier.

In 2015 richtte Barak een commanditaire vennootschap op, waarvan hij de enige aandeelhouder is. Dat bedrijf investeerde in Reporty Homeland Security, opgericht in 2014, en werd een belangrijke aandeelhouder. Vorig jaar veranderde Reporty zijn naam in Carbyne. Het bedrijf ontwikkelt call-handling en identificatiemogelijkheden voor noodhulpdiensten.

Barak is de voorzitter van Carbyne en volgens berichten van zakelijke media bedraagt zijn persoonlijke investering in het bedrijf miljoenen dollars. Haaretz heeft vernomen dat Epstein een aanzienlijk deel van de investering heeft gefinancierd en zo partner is geworden in het project.

Interessant genoeg was Baraks neef David Brog lange tijd stafchef van senator Arlen Specter uit Pennsylvania, die als jonge Joodse advocaat voor de Warren Commission de belachelijke 'magic bullet'-theorie bedacht om flagrante anomalieën in de moord op president John F. Kennedy te verklaren. Israëlische vingerafdrukken zijn overal te vinden in de moorden op zowel JFK als zijn broer Bobby. Michael Collins Pipers *Final Judgement* en Laurent Guyenots *The Unspoken Kennedy Truth* zijn boeken die je gelezen moet hebben.

Hauer Hour

Niet lang nadat Ehud Barak de hele Engelstalige wereld had geïnformeerd dat Amerika een 'operationele oorlog tegen terreur' in het Midden-Oosten moest beginnen, begon een andere toegewijde zionistische agent de ronde te doen op de Amerikaanse tv. Op 9/11 was Jerome Hauer de directeur van Kroll Associates, het bedrijf dat verantwoordelijk was voor de beveiliging van het World Trade Center. Hij was eerder directeur van het Office of Emergency Management (OEM) van burgemeester Giuliani van 1996 tot 2000 en leidde de bouw van een cruciale commandobunker van \$ 13 miljoen op de 23e verdieping van WTC 7, van waaruit alle noodcommunicatiefrequenties van New York konden worden gemonitord. Net als zoveel anderen in deze saga heeft Hauer diepe zionistische wortels. Zijn moeder was ooit erevoorzitter van de Hadassah-afdeling van New York van de Daughters of Zion.

Enkele minuten nadat de torens waren ingestort, verscheen Jerome Hauer op CBS News met Dan Rather om het officiële overheidsverhaal aan de kijkers van het netwerk te vertellen. Hauer beweerde dat de torens simpelweg waren ingestort doordat ze waren geraakt door

vliegtuigen en de daaruit voortvloeiende branden, wat volgens hem de structurele integriteit van de gebouwen verzwakte waardoor ze instortten. Hij waarschuwde ook dat “puin de toegang tot gebouw 7 blokkeerde en dat ze zich zorgen maakten over de structurele stabiliteit.” Nooit eerder was een wolkenkrabber met een stalen frame ingestort door brand, dus het was belachelijk dat hij zei ‘ze maken zich zorgen over de structurele stabiliteit’ met betrekking tot WTC 7. Wat Hauer eigenlijk deed, was het publiek voorbereiden op wat hij wist dat later zou gebeuren, om 17:20 uur, toen WTC 7 de wetten van de fysica tartte en met vrije valsnelheid in zijn eigen voetafdruk stortte, ondanks dat het niet door een vliegtuig was geraakt en alleen te lijden had onder relatief kleine kantoorbranden. Niettemin zou Hauer's belachelijke sprookje officiële geschiedenis worden en zijn onzin over de vernietiging van de Twin Towers zou drie jaar later worden overgenomen door het ernstig gebrekkige 9/11 Commission Report, in zijn geheel geschreven door mede-samenzweerder Philip Zelikow. Misschien niet toevallig was het Hauer's aanbeveling die voormalig FBI antiterrorismechef John O'Neil zijn baan als hoofd beveiliging voor Kroll Associates opleverde. O'Neil had bitter geklaagd dat zijn onderzoeken naar al-Qaeda en Osama bin Laden werden gesaboteerd door mensen binnen de FBI zelf. Hij stierf bij de aanslagen van 9/11, zijn eerste dag op zijn nieuwe baan.

Bush & Fleischer

Terwijl dit allemaal gebeurde, zat president George W. Bush duizend mijl verderop in een basisschoolklaslokaal als een idioot en werd hij door zijn Israëlische woordvoerder Ari Fleischer op de hoogte gebracht van de lopende gebeurtenissen. Het is onmogelijk om te weten

hoeveel inzicht de clown Boy Bush had in de planning van 9/11. Zijn vader, die die ochtend een ontmoeting had met David Rubinsteins elite

Carlyle Group, wist waarschijnlijk veel meer. Boy Bush werd waarschijnlijk gezien als een last voor de operatie vanwege zijn mentale incompetentie, wat verklaart waarom hij ver uit de weg werd gemanoeuvreed terwijl de Israëlisch/Amerikaanse dubbele nationaliteit Ari Fleischer in actie kwam.

Het was Fleischer die een handgeschreven bord omhoog hield van achter in het klaslokaal voor Bush met de tekst 'Nog niets zeggen.' Hij bereidde toen persoonlijk Bush' toespraak tot de natie woordelijk voor, terwijl hij nog op de Emma E. Brooker Elementary School zat.

Ongelofelijk! Onderzoeksjournalist Christopher Bollyn [vraagt zich af](#): "Hoe wist Fleischer wat de president moest zeggen als er vrijwel niets bekend was over wie er achter de misdaad zat?" "Fleischer was niet alleen een toegewijde zionist, zijn oudere broer was ook de president van een bedrijf in Israëlisch bezit, dat eigendom was van en werd gecontroleerd door veteranen van de Israëlische luchtmacht, waarvan er één zakenpartner was in een bedrijf met Ehud Barak." Ari Fleischer is een hoofdverdachte in de operatie van 9/11 en was, niet verrassend, een groot voorstander van de rampzalige oorlog in Irak. Hij is ook lid van Chabad Lubavitch, de extreem-orthodoxe religieuze groep die decennialang werd geleid door de afschuwelijke Menachem Mendel Schneerson.

Controle van het onderzoek

9/11 was het ergste geval van massamoord in de geschiedenis van Amerika, maar op de een of andere manier werd het nooit onderzocht als een misdaad en is er nooit iemand ter verantwoording geroepen in een rechtbank. In plaats van de standaard juridische procedures,

verklaarde de overheid de aanslagen in plaats daarvan tot een 'oorlogsdaad', mogelijk gemaakt door de aanval op het Pentagon, en Amerika haastte zich om vooraf geselecteerde landen in het Midden-Oosten binnen te vallen terwijl het bewijs van de grootste misdadscène in de Amerikaanse geschiedenis haastig werd vernietigd.

De duizenden tonnen staal die van de WTC-locatie werden verwijderd en die zouden hebben bewezen of er explosieven waren gebruikt om de torens te slopen, werden in kleine stukken gesneden, gemengd met ander schroot en verscheept naar China op een moment dat de prijs van staal slechts \$ 80/ton was, het laagste niveau in vijftig jaar. In een [artikel van januari 2002](#) voor het tijdschrift *Fire Engineering* veroordeelde redacteur Bill Manning de vernietiging van cruciaal bewijsmateriaal: **“Gedurende meer dan drie maanden is en blijft constructiestaal van het World Trade Center in stukken gesneden en verkocht als schroot. Cruciaal bewijsmateriaal dat veel vragen over ontwerpmethoden voor hoogbouw en prestaties onder brandomstandigheden zou kunnen beantwoorden, is op de langzame boot naar China... De vernietiging en verwijdering van bewijsmateriaal moet onmiddellijk stoppen.”**

De man die toezicht hield op de vernietiging van dit cruciale bewijsmateriaal was assistent-procureur-generaal Michael Chertoff.

Chertoff is een Israëliisch staatsburger die mede-auteur was van de Patriot Act, een wet die de vrijheid schaadt. In 2005 werd hij benoemd tot hoofd van Homeland Security. Zijn moeder, Livia Eisen, was een van de eerste agenten van de Mossad en zijn vader, een rabbijn die de

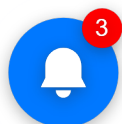

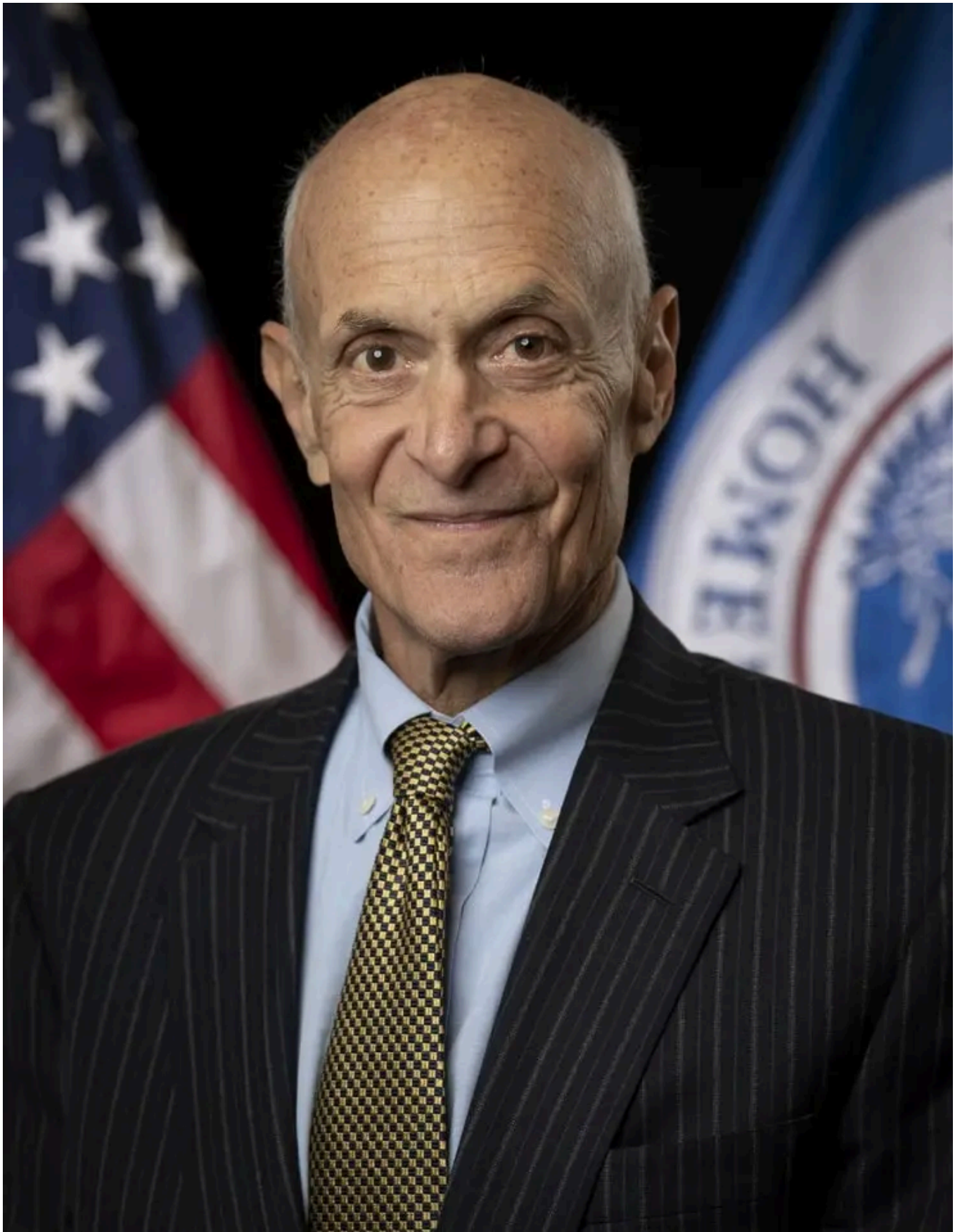
Talmoed doceerde, gaf les aan het Jewish Theological Seminary in New York, een vooraanstaande jesjiva die enkele van de belangrijkste spelers in de 9/11 en andere zionistische misdaden, zoals het piramidespel van Bernie Madoff, met elkaar verbindt.

Een artikel uit *USA Today* uit 2005 biedt inzicht in de macht die Chertoff uitoefende direct na de aanslagen van 11 september:

“In de minuten na de terroristische aanslagen van 11 september, terwijl procureur-generaal John Ashcroft terugkwam uit Milwaukee, was het Michael Chertoff die de beslissingen nam.

Chertoff, destijds hoofd van de criminele afdeling van het ministerie van Justitie, doorbrak de stekelige territoriale grenzen die het ministerie van Justitie al lang van de FBI scheidden. Vanuit een kantoor op de vijfde verdieping van het hoofdkantoor van de FBI, boven de stromen paniekerige mensen die Pennsylvania Avenue overspoelden, zette hij zijn tent op in het crisiscentrum van het bureau. De volgende 20 uur leidde hij de eerste reactie van de overheid op de dodelijkste terroristische aanslag in de geschiedenis van de VS.”

 3 procureur-generaal *Michael Chertoff*, *Israëlisch staatsburger en zoon van een Mossad-agent*, was de *grondlegger van de Patriot Act*, een wet die de vrijheid aantast.

Maar het was niet alleen de eerste reactie van de overheid op de aanvallen die Chertoff dirigeerde; hij was ook een integraal onderdeel van de doofpotaffaire. Als hoofd van de Criminal Division van het ministerie van Justitie was het Michael Chertoffs taak om bewijs te verzamelen en de misdaad van 9/11 te vervolgen. In plaats daarvan hielp Chertoff bij de doofpotaffaire namens het etnische netwerk dat verantwoordelijk was voor de misdaad. Het was Michael Chertoff die toezicht hield op de inbeslagname en vernietiging van bewijsmateriaal, terwijl hij de Sensitive Security Information (SSI)-regelgeving aanriep om families van 9/11 er geen toegang toe te geven. Deze obstructie ging jarenlang door nadat hij in 2005 hoofd van Homeland Security werd, de perfecte positie van waaruit hij de langdurige doofpotaffaire kon leiden. Het is geen wonder dat advocaat John H. Clark, die in 1993 werkte aan het onthullen van de waarheid over de dood van Vince Foster, ooit over Chertoff zei: "Hij is een oneerlijke klootzak. Hij ging mee met de doofpotaffaire van Foster."

De Joodse Ridder van Ground Zero

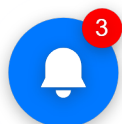
De man aan wie Michael Chertoff de leiding over de schoonmaakactie op Ground Zero toevertrouwde, was Richard Sheirer, de directeur van het Office of Emergency Management van burgemeester Rudolph Giuliani van 2000 tot 2002. Sheirer werd bekend onder de bijnaam 'Ground Zero's Jewish Knight' nadat hij door de New York Board of Rabbis tot ere-Joodse Knight was benoemd voor zijn werk op Ground Zero. Sheirer kreeg volledige autoriteit over de schoonmaakactie op het WTC. Een artikel van 15 oktober 2001 voor *New York Magazine* met de titel 'The Man Behind the Mayor', beschreef Sheirers primaire rol op de WTC-locatie: **"Sinds 11 september heeft Sheirer de leiding over de grootste schoonmaakactie in de Amerikaanse geschiedenis, waarbij**

hij 100 federale, staats- en lokale instanties coördineerde, waaronder FEMA. Hij is in feite de CEO geworden van een bedrijf met duizenden werknemers en een budget dat kan oplopen tot 40 miljard dollar – of, als u dat liever wilt, de burgemeester van de hot zone..”

Onder Sheirers waakzame oog werd al het staal van de WTC-misdadplaats meegenomen en naar twee Joodse schroothopen in New Jersey vervoerd, waar het in stukken van 60 inch of kleiner werd gesneden, gemengd met ander schroot en naar China werd verscheept voordat er inspecties op konden worden uitgevoerd. De *New York Daily News* meldde in april 2002: **“Ongeveer 185.101 ton constructiestaal is weggehaald van Ground Zero. Het meeste staal is gerecycled, conform het besluit van de stad om het wrak snel naar schroothopen in New Jersey te sturen. De overhaaste actie van de stad heeft veel families van slachtoffers woedend gemaakt, die vinden dat het staal grondiger had moeten worden onderzocht. Vorige maand vertelden brandexperts het Congres dat ongeveer 80% van het staal was gesloopt zonder te zijn onderzocht, omdat onderzoekers niet de bevoegdheid hadden om het wrak te bewaren.”**

Richard Sheirer en Michael Chertoff zouden beiden vervolgd moeten worden voor hun rol in het vernietigen van het cruciale bewijs van 9/11 en het verstoren van het criminele netwerk dat verantwoordelijk is voor de misdaad. Er is geen andere verklaring voor hun acties op de Ground Zero-schoonmaaklocatie. Voor wie dekten deze twee zionistische agenten zich? Osama bin Laden? Khalid Sheikh Mohammad? Niet waarschijnlijk.

Ondanks alle corruptie waren er nog steeds een paar eerlijke onderzoekers die probeerden te achterhalen wat de werkelijke oorzaak was van de vernietiging van de drie kolossale wolkenkrabbers op de ochtend van 9/11. Inmiddels kunt u misschien wel raden wat voor behandeling ze kregen. Een artikel in de *New York Times* van 2 februari 2002 met de titel 'Een zoektocht naar aanwijzingen in de ineenstorting van de torens: ingenieurs melden zich vrijwillig om staalpuin te onderzoeken dat naar schroothopen is gebracht', beschrijft de chaotische scène die zich ontvouwde toen een handvol echte ingenieurs probeerde om zoveel mogelijk van het wrak te redden voor onderzoeksdoeleinden: **"Vanaf het moment dat de twee torens op 11 september instortten, hebben ingenieurs en andere experts moeite gehad om de monumentale vragen te beantwoorden over waarom en hoe de gebouwen, die ontworpen waren om een jet-impact te weerstaan, volledig instortten. Maar ondanks beloften van een uitgebreid federaal onderzoek en na wekenlange oproepen van families van slachtoffers en anderen om te stoppen met de vernietiging van het staal dat allerlei aanwijzingen zou kunnen bevatten, blijven de half-heroïsche, half-komische taferelen op de schroothoop van Jersey City zich afspelen.**

"Kleine teams van ingenieurs beramen enigszins gekke tochten, als steenbokken, in heuvels van staal om stukken van torenkolommen op te eisen. De ingenieurs plannen hun uitstapjes zo dat ze niet worden verpletterd... Ondanks alles beweren de ingenieurs optimistisch te zijn dat ze vangen en redden wat het meest nuttig is. Maar ze geven toe dat er geen manier is om het met zekerheid te zeggen; een onbekend aantal stalen kolommen is naar staalfabrieken gestuurd, zo ver weg als Azië, zonder ooit te zijn onderzocht of gered."

Toen Benjamin Netanyahu's goede vriend Michael Bloomberg burgemeester werd van New York City voor een ongekende drie termijnen na 9/11, probeerde hij deze criminele vernietiging van bewijsmateriaal te minimaliseren door te zeggen: "Alleen al kijken naar een stuk staal vertelt je niets." De aartswapeninbeslagnemer Bloomberg speelde zijn rol in de doofpotaffaire door naar verluidd NYPD- en NYFD-medewerkers te bedreigen met vervolging en verlies van hun baan en pensioen als ze zouden praten over wat ze die dag hadden meegemaakt; d.w.z. [explosies in de torens, gesmolten ijzer in het puin, enz.](#) Een artikel in *New York Magazine* van 26 augustus 2011 door Chris Smith vatte Bloombergs gevoelens ten opzichte van de weduwen van 9/11 samen: "Hoewel 9/11 Michael Bloomberg burgemeester maakte, leek hij soms ongevoelig voor de nasleep ervan voor anderen – hij zei ooit op gedenkwaardige wijze dat hij weduwen wilde vertellen dat ze "het moesten slikken" en verder moesten gaan."

Bloomberg is een andere zionistische agent die de criminelen van de 9/11-gruweldaad dekte. Hij is een fervent voorstander van de USA Patriot Act (mede geschreven door zionistische vriend Michael Chertoff) en voert voortdurend campagne voor het herschrijven van de Amerikaanse grondwet op basis van 'het bestrijden van terrorisme'. In een artikel voor [Mintpressnews.com](#) beschrijft onderzoeksjournalist Whitney Webb Bloombergs connecties met de historische zedendelinquenten Jeffrey Epstein en Harvey Weinstein:

Bloomberg en Epstein deelden ook hechte vriendschappen met enkele van dezelfde New Yorkse media-executives zoals Mort Zuckerman. Mediakanalen hebben Zuckerman, een voormalige zakenpartner van Epstein, beschreven als Bloombergs "langdurige enabler". In een ander voorbeeld is Epsteins voormalige publicist

Howard Rubenstein een langdurige supporter van Bloomberg en werd gemeld dat hij de drijvende kracht was achter Bloombergs controversiële poging om de termijnlimieten van de burgemeester te omzeilen en een derde termijn als burgemeester van New York na te streven.

Een andere gezamenlijke Epstein-Bloomberg-partner is de in ongenade gevallen mediamagnaat Harvey Weinstein. Weinstein maakte deel uit van een investeringsgroep met Epstein die in 2003 New York Magazine wilde kopen. Een ander lid van die investeringsgroep was frequente MSNBC-commentator Donny Deutsch, die onlangs Bloombergs kandidatuur vurig steunde.

Weinstein werd onlangs veroordeeld voor verkrachting en heeft tientallen aanklagers, wiens beslissing om naar voren te komen over Weinsteins seksuele misdrijven in de afgelopen jaren hielp de “Me Too”-beweging op gang te brengen. Weinstein heeft ook banden met de voormalige Israëlische premier Ehud Barak, die een goede vriend en zakenpartner van Epstein was, en het was Barak die Weinstein persoonlijk introduceerde bij voormalige Mossad-spionnen die Weinstein inhuurde om zijn aanklagers te intimideren. Naast premier is Barak ook het voormalige hoofd van de Israëlische militaire inlichtingendienst, de buitenlandse inlichtingendienst die Epsteins seksuele chantageoperatie met minderjarige meisjes in de Verenigde Staten sponsorde.

Bloombergs kandidatuur is nog niet sterk aangevochten vanwege zijn banden met Weinstein, die aanzienlijk zijn. Weinstein was bijvoorbeeld een belangrijke steunpilaar van Bloombergs

burgemeesterscampagnes en nam zelfs robocalls op namens Bloomberg om zijn verkiezingskansen te vergroten. Bloomberg benoemde Weinstein op zijn beurt tot een liefdadigheidsraad en Weinstein prees Bloomberg later voor het helpen van zijn filmmaatschappij. Hoewel Bloombergs banden met Wexner, Epstein en Maxwell de stille behandeling kregen, hebben sommige media (meestal rechtsgeoriënteerd) bericht over de banden tussen Bloomberg en Weinstein, maar er is weinig druk op Bloomberg geweest van de reguliere media om die banden rechtstreeks aan te pakken.

Zio-sloopwerven

De twee schrootbedrijven die al het staal van Ground Zero verwerkten, waren Hugo Neu en Metal Management. Beide bedrijven waren toevallig eigendom van en werden gerund door zionisten: Alan Ratner van Metal Management en Robert Kelman van Hugo Neu. (De in Newark gevestigde vestiging van Metal Management was net begonnen met herstellen van een faillissement volgens Chapter 11, [kort voor 9/11](#), een gebeurtenis die het bedrijf in moeilijkheden een enorme winst zou opleveren.)

Hugo Neu was een Duitse Jood die zijn eerste bedrijf in de jaren 30 oprichtte met partners Meno Lissauer en Walter Rothschild, voordat hij begin jaren 60 zijn eigen bedrijf oprichtte onder zijn eigen naam. In 1999 opende Hugo Neu's zoon John een afsplitsing met het uitdrukkelijke doel om deals in Azië te bemiddelen. (U zult zich herinneren dat Azië de plek was waar Shaul Eisenberg actief was en waar het bewijsmateriaal van de plaats delict van het WTC-complex uiteindelijk naartoe zou worden verzonden.) De nieuwe wereldwijde handelstak heette Hugo Neu Schnitzer Global Trade en werd geleid door twee Israëlische Joden, Nathan Fruchter en Jehuda Saar. Voordat ze voor Hugo Neu werkten, hadden Fruchter en allebei gewerkt voor de megazionistische crimineel en Mossad-activist Marc Rich bij Glencore International (waarvan Ivan Glasenberg CEO is). Marc Rich werd

op zijn laatste dag als president door Bill Clinton gratie verleend voor zijn vele misdaden, waaronder belastingontduiking, fraude en afpersing. Hij was **hiervoor intensief onder druk gezet** door de voormalige premiers Ehud Barak, Shimon Peres en Ehud Olmert, en door andere vooraanstaande leden van de Israëlische staat.

In zijn boek *Solving 9-11* vat onderzoeksjournalist Christopher Bollyn de verschillende reizen van Nathan Fruchter en Jehuda Saar samen: “Vanaf hun begindagen bij Marc Rich en Glencore, tot Hugo Neu en de Midland Group, hebben Saar en Fruchter altijd gewerkt voor bedrijven die nauw verbonden zijn met Israël en de Mossad.” Hugo Neu heeft verdachte banden met het Israëlische nucleaire project in Dimona vanwege de zware investeringen in een bedrijf genaamd Agua-Agro en een Israëliër genaamd Oren Gafri, die volgens Bollyn “een specialist is in energetische nanocomposietcoatings zoals die welke de 220 hectare aan betonnen vloeren in het World Trade Center verpulverden.”

Alan Ratner werd op zijn beurt in 2000 benoemd tot president van Metal Management. Zijn managing director was een Jood genaamd Daniel Dienst die in juni 2001 werd aangenomen. Dienst had eerder gewerkt voor de investeringsbank CIBC World Markets (voorheen Oppenheimer & Co.), die zeer sterke banden heeft met de staat Israël. Zowel Dienst als Ratner lijken ‘precies op het juiste moment’ te zijn aangesteld om te helpen bij de doofpotaffaire rond 9/11. In 2005 fuseerden Metal Management en Hugo Neu tot Sims Group Ltd.

Als directeuren van hun respectievelijke bedrijven hielden Alan Ratner en Robert Kelman persoonlijk toezicht op de criminele ‘verwerking’ van meer dan 250.000 ton staal van het WTC voordat er enig onderzoek naar kon worden uitgevoerd. De *New York Times* meldde dat Hugo Neu

een enorm personeelsbestand had dat twaalf uur per dag werkte om het staal in kleine stukjes te snijden die met andere metalen werden gemengd voordat het naar smelterijen in Azië werd gestuurd. Dr. Frederick W. Mowrer, universitair hoofddocent aan de afdeling brandbeveiligingstechniek aan de Universiteit van Maryland, werd in de *New York Times* (25 december 2001) geciteerd als volgt: **“Ik vind de snelheid waarmee potentieel belangrijk bewijsmateriaal is verwijderd en gerecycled, afschuwelijk.”** Vreemd genoeg werd het Claremontkanaal, dat schepen toegang gaf tot de Hugo Neu-werf, **een maand voor 9/11 uitgebaggerd** om het op sommige plaatsen met meer dan 20 voet te verdiepen om het toegankelijk te maken voor grotere schepen. Hugo Neu stak \$ 24 miljoen van zijn eigen geld in het project.

Wat is de kans dat de twee schrootbedrijven waar het bewijs van de ergste misdaad in de geschiedenis van de VS naartoe werd gebracht en vernietigd, allebei door zionistische joden werden beheerd? Hoe zit het met nul? Zelfs het vrachtwagentransportbedrijf dat was ingehuurd om het puin en de rommel van het WTC op te halen, werd gerund door een Israëliër. Yoram Shalmon van PowerLoc Technologies **onthulde in een interview** met SecuritySolutions.com hoe nauwlettend hij zijn chauffeurs met GPS in de gaten hield tijdens de schoonmaakactie: **“We konden gedragspatronen gaan identificeren. Als een chauffeur te laat aankwam, keek de verkeersanalist naar de reden. Misschien stopte de chauffeur voor de lunch, of misschien reed hij in het verkeer... er waren grote zorgen, omdat de ladingen bestonden uit zeer gevoelig materiaal. Eén chauffeur nam bijvoorbeeld een lange lunchpauze... Daar was niets crimineels aan, maar hij werd ontslagen.”**

Joodse mensen vormen iets meer dan 2% van de Amerikaanse bevolking, Israëliërs veel minder. Toch zijn ze op de een of andere manier op elk kruispunt van de 9/11 matrix van begin tot eind te vinden. Hoe u ook uw best doet, beste lezer, u zult geen georganiseerde groepen Afghanen, Russen, Syriërs, Irakezen of Chinezen vinden die betrokken zijn bij het terreurcomplot; alleen Israëliërs en *sayanim*-Joden die extreem toegewijd zijn aan de zionistische zaak. *Sayanim* is een Hebreeuws woord dat 'helpers' of 'collaborateurs' betekent en het duidt op Joden in landen over de hele wereld die bereid zijn de Mossad op welke manier dan ook te helpen.

Controle van rechtszaken

Een andere goed geplaatste samenzweerder die zijn rol vervulde in de doofpotaffaire van 9/11 was Kenneth Feinberg. Feinberg is een zionistische advocaat die in zijn onedele carrière betrokken is geweest bij veel opvallende zwendels; hij was bijvoorbeeld de man die besliste welke banken belastinggeld ontvingen na de financiële crisis in 2008. Zijn vrouw, Diane Feinberg, is een uitvoerend lid van de United Jewish Appeal – de organisatie waar Larry Silverstein en Lewis Eisenberg beiden lid van waren – en zat ook in de raad van bestuur van de Jewish Agency, een eliteorganisatie met nauwe banden met de Mossad.

Kenneth Feinberg was duidelijk een man met de juiste kwalificaties om te helpen bij de doofpotaffaire van 9/11. Het is dan ook geen verrassing dat hij werd gekozen om het 9/11 Victim Compensation Fund te leiden. Dit fonds werd specifiek opgericht om te voorkomen dat families van slachtoffers zich zouden uitspreken over de

aanslagen of zich zouden bezighouden met toekomstige rechtszaken tegen de luchtvaartmaatschappijen, de overheid of veiligheidsdiensten die betrokken waren bij 9/11. Nadat een rouwende familie Feinbergs uitbetalingsgeld (verstrekkt door de Amerikaanse belastingbetaler) had geaccepteerd, werd het hen verboden om ooit nog in het openbaar over de gebeurtenissen te spreken of via de rechtbanken gerechtigheid te verkrijgen. Het was weer een in elkaar geslagen door de zionistische boeven. 97% van de families stemde onmiddellijk in met het accepteren van het zwijggeld van de overheid. De overige 3% die het aanbod afwees en in plaats daarvan koos voor een dag in de rechtbank, werd lastiggevallen en geïntimideerd door de Joodse advocaat Sheila Birnbaum die was aangesteld voor het proces als 'speciale bemiddelaar'. In deze rol was Birnbaum belast met [het onder druk zetten van families om te voldoen aan](#) en het compensatiegeld te accepteren dat werd aangeboden via Feinbergs fonds. Ze deed haar werk met een vasthoudendheid die ongetwijfeld was aangescherpt tijdens haar vele jaren als partner van het internationale advocatenkantoor Skadden Arps (geleid door Eric Friedman). Skadden Arps heeft zeer sterke banden met de staat Israël. Een senior partner bij het kantoor is Kenneth Bialkin, een voormalig nationaal voorzitter van de Anti-Defamation League van B'nai B'rith.

Rechter Hellersteins 'juridische uitputtingsoorlog'

Zesennegentig families verwierpen het zwijggeld van Feinberg en Birnbaum en kozen er in plaats daarvan voor om de rechtbanken te gebruiken om de feiten te achterhalen over wat er werkelijk met hun geliefden is gebeurd. Helaas voor de betrokken families eindigden alle zaken in de rechtszaal van Alvin K. Hellerstein, een zionistische rechter voor de US District Court voor het Southern District van New York.

Hellerstein steeg in 1998 naar zijn verheven positie als rechter nadat hij een nominatie van president Bill Clinton had ontvangen. Hij is een Talmoedische Jood die banden heeft met een aantal van dezelfde orthodoxe instellingen in New York City als Michael Chertoff en collega-rechter Mike Mukasey, die hielpen bij de vrijlating van Israëlische spionnen die na 9/11 werden opgepakt, waaronder de vijf 'Dancing Israelis.'

Het was vanaf het begin duidelijk dat de zaak in de haak was, want opnieuw was een zionistische agent goed geplaatst om zijn hulp te verlenen aan de voortdurende doofpotaffaire. Als enige rechter die alle 9/11-rechtszaken voorzat, vertraagde Hellerstein het proces zozeer en zette hij overal obstakels op, dat uiteindelijk in 2011, *tien jaar na de aanslagen*, de laatste familie die nog hoop had op een openbaar proces, de familie Bavis uit Boston, een schikking trof buiten de rechtbank nadat Hellerstein een beslissing had genomen met betrekking tot de zaak waardoor het voor hen onmogelijk werd om door te gaan. Nadien klaagde de familie dat Hellerstein "de zaak in feite had uitgehold, zodat de waarheid over wat leidde tot de gebeurtenissen van 11 september 2001 nooit tijdens het proces zou worden verteld."

Soortgelijke frustraties werden gevoeld door elk gezin dat gerechtigheid zocht via Hellersteins corrupte kabbalistische rechtbank.

Een artikel in de *Boston Herald* (6 maart 2010) [berichtte over de problemen](#) met Hellerstein die de familie van Sara Low, stewardess op vlucht 11, ondervond: "Een rechter uit Manhattan wordt zwartgemaakt door de rouwende familie van een stewardess uit Boston die vermoord werd bij de terroristische aanslagen van 11

september 2001, omdat hij volgens hen een openbaar proces heeft geblokkeerd en hen daardoor gedwongen heeft de strijd op te geven." Van de 96 families die hoopten op hun dag in de rechtbank, is er geen enkele zaak ooit voor de rechter gekomen, precies zoals bedoeld door het terroristische netwerk dat verantwoordelijk was voor 9/11. Hellersteins medeplichtige, Kenneth Feinberg, pree de obstructie van de rechtsgang door de rechter en zei: "Hij wist vanaf het begin dat de zaken moesten worden geschikt en heeft dat geregeld." (*New York Times*, 9 september 2016)

Orthodoxe Joodse rechter Alvin Hellerstein zorgde ervoor dat geen enkele zaak van 9/11-slachtoffers ooit voor de rechter kwam. Zijn zoon, Joseph Hellerstein, werkte voor een advocatenkantoor dat ICTS vertegenwoordigde, een primaire gedaagde in de 9/11-onrechtszaak.

Belangenconflict van rechter Hellerstein

Hellerstein is een oplichter, daar bestaat geen twijfel over. Zijn afschuwelijke misbruik van gerechtelijke procedures om zijn zionistische meesters te beschermen die verantwoordelijk zijn voor de moord op 2.977 Amerikanen in het volle daglicht op 9/11 is een walgelijke aanklacht tegen de man. Toch loofde de Joodse media hem toen hij de families van de slachtoffers één voor één dwong om hun zaken buiten de rechtbank te schikken, terwijl hij beweerde dat “ze besloten om liever geld te nemen dan informatie te krijgen.” Wat de media echter weigerden te melden, was het flagrante belangenconflict van rechter Hellerstein, dat hem in de eerste plaats onmiddellijk had moeten diskwalificeren om de rechtszaak te leiden.

De zoon van rechter Hellerstein, Joseph Hellerstein, is een orthodox-joodse advocaat in Israël voor het advocatenkantoor Amit, Pollak & Matalon, *die toevallig het moederbedrijf van ICTS vertegenwoordigde, het bedrijf dat verantwoordelijk was voor de beveiliging van de luchthaven op 9/11 en een primaire gedaagde in de onrechtmatige daad-rechtszaak!* Onder normale omstandigheden zou dit meer dan genoeg zijn geweest om rechter Hellerstein uit de zaak te laten verwijderen, zoals de gedragscode voor rechters in de Verenigde Staten expliciet stelt:

Een rechter zal zichzelf diskwalificeren in een procedure waarin zijn of haar onpartijdigheid redelijkerwijs in twijfel kan worden getrokken, met inbegrip van maar niet beperkt tot gevallen waarin... de rechter of de echtgenoot van de rechter, of een persoon die verwant is aan een

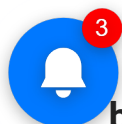
van beide binnen de derde graad van verwantschap, of de echtgenoot van een dergelijke persoon... optreedt als advocaat in de procedure...

Maar helaas, dit waren geen normale omstandigheden. In plaats van zich te onthouden van het voorzitten van de 9/11 rechtszaken en rechtszaken over deze onrechtmatige daad, ontsloeg Alvin Hellerstein ICTS van de procedure en de Joodse media speelden plichtsgetrouw hun rol door niet te berichten over deze fundamentele belangenverstrengeling.

In een [artikel met de titel *Rechter Hellerstein's onethische connectie met de belangrijkste verdachte in de rechtszaak rond 11 september*](#) schrijft Christopher Bollyn:

Hellerstein heeft een duidelijk belangenconflict in de rechtszaak over de onrechtmatige daad die plaatsvond na 11 september, omdat zijn zoon advocaat is bij Amit, Pollak & Matalon, het advocatenkantoor dat werkt voor en nauw verbonden is met Cukierman & Company, het moederbedrijf van ICTS.

Dit levert een duidelijk (en waarschijnlijk crimineel) belangenconflict op dat niet genegeerd of toegestaan kan worden. De Code of Conduct for US Judges heeft een checklist voor financiële en andere belangenconflicten die erg nuttig is om Hellersteins belangenconflict(ten) in de 9-11 onrechtmatige daad-rechtszaak te begrijpen.

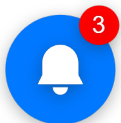

Zowel Alvin Hellerstein als zijn zoon Joseph werkten voor het bekende Joodse advocatenkantoor Stroock, Stroock & Lavan voordat

ze naar de functies verhuisden die ze nu bekleden. President Bill Clinton benoemde Alvin Hellerstein in 1998 tot de Amerikaanse districtsrechtbank in New York en Joseph verhuisde in 2001 naar Israël. Ze weten allebei dat er sprake is van een belangenconflict, en daarom willen ze niet door de media worden geïnterviewd. Stroock, Stroock & Lavan speelden een belangrijke rol bij het opzetten van 9-11. Ze vertegenwoordigden Silverstein Properties toen Larry Silverstein in juli 2001 de huurovereenkomst voor het World Trade Center verwierf. Ze vertegenwoordigden ook Goldman Sachs, AIG en Cerberus Capital Management, drie van de belangrijkste frauduleuze bedrijven die betrokken waren bij de reddingsoperatie van een miljard dollar voor George W. Bush en Barack Obama.

Stroock heeft een lange geschiedenis als vertegenwoordiger van de Rothschilds en andere hooggeplaatste zionisten.

Rechter Hellerstein's nauwe familieband met het door Rothschild gefinancierde Mossad-bedrijf dat verantwoordelijk is voor de terreuraanslagen van 9-11 verklaart waarom hij gekozen werd om de 9-11 rechtszaken over onrechtmatige daad te behandelen. Hij werd gekozen om de 9-11 rechtszaken te leiden om het 9-11 bedrog – en de schuldigen – te beschermen door het blokkeren van ontdekking en het voorkomen van een rechtszaak. Wanneer rechter Alvin K. Hellerstein het boek over de 9-11 rechtszaken sluit nadat hij alle zaken buiten de rechtbank om heeft geschikt zonder rechtszaak, vermoed ik dat hij in Israël met pensioen zal moeten gaan. Omdat hij heel goed weet hoe hij en zijn zionistische trawanten het recht voor zoveel mensen hebben belemmerd, zal zijn angst hem niet in vrede laten leven tussen degenen die hij zoveel onrecht heeft aangedaan.”

De erfenis

Rapport van de 9/11-commissie

“Wat overheids- en militaire functionarissen het Congres, de Commissie, de media en het publiek vertelden over wie wat wist wanneer, was bijna volledig en onverklaarbaar onwaar.” – John Farmer, Senior Counsel van de 9/11 Commission

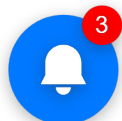
Nu hebben we de laatste fase van de 9/11 saga bereikt... de blijvende erfenis. Voor de samenzweerders is het van groot belang om de publieke opinie voortdurend te conditioneren met de versie van de gebeurtenissen die zij willen geloven. De 9/11 criminelen hebben er alles aan gedaan om Amerikanen te intimideren met het officiële overheidssprookje van 19 Arabieren met stanleymessen die het meest geavanceerde bewakingssysteem ter wereld te slim af zijn om drie stalen wolkenkrabbers met twee vliegtuigen neer te halen. Zionistisch eigendom van de Amerikaanse media zorgt ervoor dat dit het enige verhaal is dat ooit door de massa is gehoord. Gelukkig zijn waarheidsactivisten er grotendeels in geslaagd om via internet bewustzijn te verspreiden over de vele absurditeiten die inherent zijn aan het overheidsverhaal. Al jarenlang laten peilingen consequent zien dat een meerderheid van de Amerikanen ernstige twijfels heeft over het overheidsverslag van wat er op 11 september 2001 is gebeurd. Om dit scepticisme te bestrijden, hebben de overheid en haar volledig eigendom zijnde instellingen, die zo afhankelijk zijn van federale financiering, een handvol ernstig gebrekkige rapporten uitgebracht met als doel het publiek te overtuigen van hun kluchtige verhaal door er een

pseudowetenschappelijke schijn aan te geven. Het meest opvallende hiervan is het 9/11 Commission Report.

De National Commission on Terrorist Attacks Upon the United States (de 9/11-commissie) werd op 27 november 2002 opgericht na ruim een jaar van tegenwerking door de regering-Bush. De groep publiceerde haar dubieuze commissierapport bijna twee jaar later, op 22 juli 2004, nadat ze bergen bewijsmateriaal hadden weggelaten dat het belachelijke verhaal van de regering ontkrachtte en topleden van Bush' kabinet in het geheim hadden laten getuigen, weg van de nieuwsgierige ogen en oren van het publiek. Phillip Zelikow, een insider van de regering, was de man die door president Bush werd aangesteld als uitvoerend directeur van de 9/11-commissie nadat zijn eerste keus, de zionistische schoft Henry Kissinger, gedwongen was af te treden vanwege publieke verontwaardiging en zijn hardnekkige weigering om zakelijke klanten voor zijn duistere Kissinger Associates-groep te onthullen. Zelfs de *New York Times* (29 november 2002) fronste de wenkbrauwen bij de opmerkelijke benoeming van Kissinger: "...het is verleidelijk om je af te vragen of de keuze van Kissinger niet een slimme zet is van het Witte Huis om een onderzoek in te dammen waar het zich lang tegen verzette."

Zoals bleek was Zelikow de juiste man voor de klus. Als student aan de Tufts University schreef hij zijn proefschrift over 'The Creation and Maintenance of Public Myths'. Als u het vreemd vindt dat juist de man die het 9/11 Commission Report voorzat, een expert was in het misleiden van het publiek en het promoten van wijdverbreide 'publieke mythes', dan bent u niet de enige. Dit is precies wat hij deed met zijn Commission Report, dat zo'n doofpotaffaire was dat zelfs leden van

zijn eigen staf, zoals voorzitter Thomas Kean, zich ertegen uitspraken en onder andere zeiden dat het was opgezet om te mislukken.

Zelikows diepe connecties met de mensen die hij juist zou moeten onderzoeken, creëerden een enorm belangenconflict dat hem, net als rechter Hellerstein, onmiddellijk had moeten diskwalificeren als uitvoerend directeur van de commissie. Als lid van de 'Task Force on National Security in the Information Age' van president Bush, schreef Zelikow in 2002 de 'National Security Strategy of the United States of America' van het Witte Huis, waarin de doctrine van de preëemptieve oorlog werd geschetst die in 2003 met zo'n verwoestend effect werd gebruikt tegen Irak en andere landen die geen enkele bedreiging vormden voor Amerika, maar als vijandig tegenover Israël werden gezien. Zelikows auteurschap van de doctrine was onbekend bij de commissiemedewerkers, waaronder voorzitters Thomas Kean en Lee Hamilton, toen hij werd benoemd tot uitvoerend directeur van de 9/11 Commission. Zijn belangenconflicten waren zo groot dat Richard Clarke, George Bush's adviseur voor terrorismebestrijding, bij zijn benoeming op zijn positie profetisch opmerkte: "De oplossing is gevonden... zou iemand een duidelijker belangenconflict kunnen hebben dan Zelikow?"

Zelikow domineerde elk aspect van het onderzoek van begin tot eind en zorgde ervoor dat de staart nooit aan de met tefillin versierde olifant in de woonkamer zou worden vastgepind. Hij nam het personeel aan en ontsloeg het, leidde alle onderzoeksinspanningen, liet alle gegevens weg die het officiële verhaal niet ondersteunden en stond toe dat foutieve bekentenissen die door extreme marteling waren verkregen, als bewijs werden toegelaten, zoals de vele schandalige beweringen van Khalid Sheikh Mohammad. De Amerikaanse journalist Paul Sperry was een van de weinigen in de

Amerikaanse media die **het voor de hand liggende durfde te benoemen** : **“Hoewel hij geen stem heeft, heeft de voormalige advocaat uit Texas aantoonbaar meer invloed dan welk lid dan ook, inclusief de voorzitter. Zelikow kiest de onderzoeksgebieden, de briefingmaterialen, de onderwerpen voor hoorzittingen, de getuigen en de ondervragingslijnen voor getuigen. Hij kiest ook welke gevechten het waard zijn om juridisch te voeren met het Witte Huis en was betrokken bij de laatste ronde van capitulaties – eh, onderhandelingen – over Rice’s getuigenis. En de commissarissen volgen grotendeels zijn aanbevelingen. Hij bepaalt feitelijk de agenda en leidt het onderzoek.**

Hij draagt ook een ronduit onaangename geur van belangenverstrengeling met zich mee, een geur die op de een of andere manier onopgemerkt is gebleven door de advocaten die hem hebben gescreend voor een van de belangrijkste onderzoeksfuncties in de Amerikaanse geschiedenis.”

Commissielid en voormalig Amerikaans senator Max Cleland leek het eens te zijn met Sperry’s beoordeling. Kort na zijn benoeming nam Cleland uit protest ontslag en zei: “Dit is een oplichterij. Het is walgelijk. Amerika wordt bedrogen.” Hij had gelijk. Zelikow’s 9/11 Commission Report was zo’n doofpotaffaire dat het niet eens melding maakte van de vrije val van het 47 verdiepingen tellende WTC-gebouw 7 om 5:20 in de middag. Volgens andere commissieleden had Philip Zelikow het rapport al bijna helemaal geschreven zoals het uiteindelijk zou blijken, zelfs voordat zijn “onderzoek” begon.

NIST-doofpotaffaire

“Naar mijn mening schiet het onderzoek van NIST naar het World Trade Center tekort in de verwachtingen, omdat het geen definitieve oorzaak heeft gevonden, omdat het aanbevelingen van specificiteit niet voldoende aan oorzaak heeft gekoppeld, omdat het niet volledig een beroep heeft gedaan op al zijn bevoegdheden om feiten te zoeken in het onderzoek, en omdat de richtlijnen van overheidsadvocaten eerder afschrikken dan feitenonderzoek ontwikkelen.” – Professor James Quintiere, Brandbeveiligingstechniek, Maryland University, aan de House Committee on Science (26 oktober 2005)

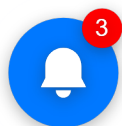
Het National Institute of Standards and Technology (NIST) publiceerde in september 2005 zijn ‘Final Report of the World Trade Center Disaster Investigations’. Het spreekt voor zich dat het een typische door belastingbetalers gefinancierde witwasactie was die het papier waarop het gedrukt was, niet waard was. NIST werd destijds geleid door een crypto-Jood genaamd William Jeffrey (echte naam Jaffe), die werd benoemd tot directeur van de organisatie nadat hij op 25 mei 2005 door George W. Bush was genomineerd. Zoals met zoveel anderen in deze saga, lijkt het erop dat Jeffrey op ‘precies het juiste moment’ werd aangesteld om zijn diensten te verlenen aan de doofpotaffaire, waarbij hij de controle over NIST overnam op het moment dat het rapport over de ‘instorting’ van de torens van het World Trade Center werd voorbereid en drie jaar later vertrok, kort voordat het rapport van het instituut over gebouw 7 werd gepubliceerd.

William Jeffrey werd geboren als zoon van Helen Anna Engelking en Alan Samuel Jaffe, Russische Joden die in 1952 de familienaam veranderden in Jeffrey. Voordat hij in 2005 directeur van NIST werd, werkte Jeffrey voor DARPA (de sinistere technologische tak van het

Pentagon) en was hij instrumenteel in het opzetten van de wetenschaps- en technologiesector bij het Department of Homeland Security. Met name diende hij als assistent-plaatsvervangend ambtenaar voor technologie bij het Defense Airborne Reconnaissance Office, waar hij werkte aan de ontwikkeling van sensoren voor het RQ-4 Global Hawk Unmanned Aerial Vehicle.

Jeffrey was degene die toezicht hield op de productie van het rapport van NIST over de vernietiging van de WTC-torens. Zijn hoofdonderzoeker/programmamanager voor het project was een Jood genaamd Stephen Cauffman, die op het moment van schrijven dienstdoet als sectiechef in de Infrastructure Security Division, Cybersecurity and Infrastructure Security Agency (CISA). Tijdens het 'onderzoek' van NIST hebben Jeffrey en zijn team nooit gezocht naar bewijs dat er explosieven zijn gebruikt om de drie torens met stalen frame neer te halen, en hebben ze ook niet gekeken naar de aanwezigheid van gesmolten metaal onder het puin van het WTC-complex. Het is duidelijk dat Cauffman, Jeffrey en hun ondergeschikten Shyam Sunder en John Gross niet geïnteresseerd waren in het achterhalen van wat de ongekende vernietiging van de drie enorme gebouwen werkelijk heeft veroorzaakt. Analisten hebben geconcludeerd dat ze schuldig zijn aan liegen over brandtemperaturen, thermische uitzetting van beton en thermische geleidbaarheid van staal, terwijl ze ook modellen vervalsten en cruciale gegevens weglieten. Nadat hij het NIST-rapport had afgerond, werd William Jeffrey CEO van het Stanford Research Institute (SRI), waar nanocomposieten worden ontwikkeld in een laboratorium dat van 1984 tot 2018 wordt gerund door een Israëliër genaamd Yigal Blum. Blum werkte meer dan drie decennia als Associate Director of Chemical Science and Technology bij SRI.

Het 9/11-monument

Als ik zeg dat er overal Israëlische vingerafdrukken op 9/11 te vinden zijn, bedoel ik dat tot in het kleinste detail. Het 9/11 Memorial is ontworpen door Michael Arad, een Israëlische burger die ooit diende in de Golani Brigade commando-eenheid en verklaarde dat hij een goede persoonlijke vriend is van Michael Bloomberg. Arads vader, Moshe Arad, was de Israëlische ambassadeur in Amerika en Mexico en zat in het bestuur van de Israel Council on Foreign Relations; hij stierf in 2019 in Tel Aviv.

Het officiële verhaal beweert dat Arad zijn naam in 2003 instuurde voor een wedstrijd om het 9/11-monument te bouwen en weet je wat... hij won! Van de 13.683 deelnemers uit alle 50 Amerikaanse staten en 94 landen over de hele wereld, wat neerkomt op de grootste ontwerpwedstrijd in de geschiedenis, kwam de zoon van de voormalige Israëlische ambassadeur als winnaar uit de bus. Wat een geluk! Ik weet zeker dat het niets te maken had met zijn connecties met het internationale zionisme en Michael Bloomberg. Laat die gedachte maar zitten, complotdenker!

Arads ontwerp voor het 9/11-monument was in overeenstemming met het oorspronkelijke masterplan dat was gemaakt door een Poolse Jood genaamd Daniel Libeskind, die was geselecteerd om toezicht te houden op de herbouw van het World Trade Center. Libeskinds ontwerpen zijn door veel critici beschreven als oppervlakkig, zielloos en weinig inspirerend. Het 9/11-monument is in overeenstemming met deze beschrijvingen. Tegenwoordig is het praktisch een religieuze plek waar niet-Joden dagelijks pelgrimstochten naartoe maken om de

verschrikkingen van die dag te overdenken, die zijn veroorzaakt door het netwerk van mensen dat het afschuwelijke monument heeft gebouwd.

Om nog een belediging toe te voegen, [spande een groep onder leiding van David Silverman een rechtszaak aan](#) om het World Trade Center-kruis te laten verwijderen van het 9/11-monument. Het was gemaakt van stalen balken die waren opgegraven uit het puin van het WTC op Ground Zero en werd met een kraan omhoog gehesen als een ontroerend symbool van hoop, omdat het sterk lijkt op het christelijke kruis. Toen Silverman zijn rechtszaak aanspande, *klaagde* hij tegen de pers: **“Het is gezegend door zogenaamde heilige mannen en gepresenteerd als een herinnering dat hun god, die niet de moeite kon nemen om de moslimterroristen te stoppen of te voorkomen dat 3000 mensen in zijn naam werden gedood, er alleen genoeg om gaf om ons wat puin te schenken dat op een kruis lijkt.”**

Conclusie

De hierboven gepresenteerde informatie is slechts een deel van de beschikbare gegevens die Israël impliceren in de ergste terroristische aanval in de geschiedenis van Amerika. Israël is het enige land dat de middelen, het motief en de mogelijkheid had om de aanvallen uit te voeren en deze daarna te verdoezelen. Het is daarom niet verrassend dat het overweldigende overwicht aan bewijs rechtstreeks naar Tel Aviv leidt; of zoals de voormalige directeur van Strategische Studies aan het US Army War College, Alan Sabrosky, het verwoordde: **“Het bewijsspoor voor 9/11 en de oorlogen in Afghanistan en Irak loopt van PNAC, AIPAC en hun cohorten; via de overwegend Joodse neocons in de regering van Bush; en terug naar de Israëlische**

regering. Geen van de ontkenningen en politieke machinaties kan die essentiële realiteit veranderen." [Bron]

Zoals ik heb laten zien, diende 9/11 als *casus belli* om het Amerikaanse leger naar het Midden-Oosten te slepen om oorlog te voeren tegen de vijanden van Israël, in overeenstemming met een decennia-oude agenda geformuleerd door zionistische politieke en militaire strategen. Inzicht in de redenen voor 9/11 en het criminele netwerk dat verantwoordelijk is voor de misdaad helpt om ons moderne geopolitieke landschap te begrijpen, met name het incident van 7 oktober en de steeds lastiger wordende nasleep ervan. De oorlog tegen het terrorisme is niet bedoeld om te eindigen totdat Israël zijn grondgebied heeft uitgebreid van de rivieren de Nijl tot de Eufraat en Gaza en de Westelijke Jordaanoever heeft gezuiverd van alle niet-Joodse inwoners. Om dit te bereiken, zijn Israëlische agenten opnieuw hard aan het werk om Amerikaanse troepen naar het Midden-Oosten te slepen om te vechten tegen Hezbollah, de Houthi's, Iran en iedereen die zich verzet tegen de Israëlische hegemonie over de olierijke regio. Het zal een absolute ramp zijn voor ons allemaal als het Amerikaanse volk zich emotioneel laat manipuleren om een nieuwe oorlog in het Midden-Oosten te steunen, gerechtvaardigd door Israëlische misleidingen. Dat kunnen we gewoon niet laten gebeuren. Neem wat je hier hebt geleerd en pas het toe. Wees waakzaam en wees vooral heel achterdochtig over alles wat de media je vertellen, want liegen ter bevordering van hun agenda is hun belangrijkste bezigheid. Sterker nog, het is hun reden van bestaan.

Als u de artikelen van Dissident.one waardeert, kunt u **HIER** een donatie doen om de site in de lucht te houden.

World news

🕒 This article is more than **20 years old**

How Bush's grandfather helped Hitler's rise to power

Rumours of a link between the US first family and the Nazi war machine have circulated for decades. Now the Guardian can reveal how repercussions of events that culminated in action under the Trading with the Enemy Act are still being felt by today's president

---

Ben Aris in Berlin and Duncan Campbell in Washington

Sun 26 Sep 2004 00.59 CEST

George Bush's grandfather, the late US senator Prescott Bush, was a director and shareholder of companies that profited from their involvement with the financial backers of Nazi Germany.

The Guardian has obtained confirmation from newly discovered files in the US National Archives that a firm of which Prescott Bush was a director was involved with the financial architects of Nazism.

His business dealings, which continued until his company's assets were seized in 1942 under the Trading with the Enemy Act, has led more than 60 years later to a civil action for damages being brought in Germany against the Bush family by two former slave labourers at Auschwitz and to a hum of pre-election controversy.

The evidence has also prompted one former US Nazi war crimes prosecutor to argue that the late senator's action should have been grounds for prosecution for giving aid and comfort to the enemy.

The debate over Prescott Bush's behaviour has been bubbling under the surface for some time. There has been a steady internet chatter

about the "Bush/Nazi" connection, much of it inaccurate and unfair. But the new documents, many of which were only declassified last year, show that even after America had entered the war and when there was already significant information about the Nazis' plans and policies, he worked for and profited from companies closely involved with the very German businesses that financed Hitler's rise to power. It has also been suggested that the money he made from these dealings helped to establish the Bush family fortune and set up its political dynasty.

Remarkably, little of Bush's dealings with Germany has received public scrutiny, partly because of the secret status of the documentation involving him. But now the multibillion dollar legal action for damages by two Holocaust survivors against the Bush family, and the imminent publication of three books on the subject are threatening to make Prescott Bush's business history an uncomfortable issue for his grandson, George W, as he seeks re-election.

While there is no suggestion that Prescott Bush was sympathetic to the Nazi cause, the documents reveal that the firm he worked for, Brown Brothers Harriman (BBH), acted as a US base for the German industrialist, Fritz Thyssen, who helped finance Hitler in the 1930s before falling out with him at the end of the decade. The Guardian has seen evidence that shows Bush was the director of the New York-based Union Banking Corporation (UBC) that represented Thyssen's US interests and he continued to work for the bank after America entered the war.

Tantalising

Bush was also on the board of at least one of the companies that formed part of a multinational network of front companies to allow Thyssen to move assets around the world.

Thyssen owned the largest steel and coal company in Germany and grew rich from Hitler's efforts to re-arm between the two world wars. One of the pillars in Thyssen's international corporate web, UBC, worked exclusively for, and was owned by, a Thyssen-controlled bank in the Netherlands. More tantalising are Bush's links to the Consolidated Silesian Steel Company (CSSC), based in mineral rich Silesia on the German-Polish border. During the war, the company made use of Nazi slave labour from the concentration camps, including Auschwitz. The ownership of CSSC changed hands several times in the 1930s, but documents from the US National Archive declassified last year link Bush to CSSC, although it is not clear if he and UBC were still involved in the company when Thyssen's American assets were seized in 1942.

Three sets of archives spell out Prescott Bush's involvement. All three are readily available, thanks to the efficient US archive system and a helpful and dedicated staff at both the Library of Congress in Washington and the National Archives at the University of Maryland.

The first set of files, the Harriman papers in the Library of Congress, show that Prescott Bush was a director and shareholder of a number of companies involved with Thyssen.

The second set of papers, which are in the National Archives, are contained in vesting order number 248 which records the seizure of the company assets. What these files show is that on October 20 1942 the alien property custodian seized the assets of the UBC, of which Prescott Bush was a director. Having gone through the books of the bank, further seizures were made against two affiliates, the Holland-American Trading Corporation and the Seamless Steel Equipment Corporation. By November, the Silesian-American Company, another of Prescott Bush's ventures, had also been seized.

The third set of documents, also at the National Archives, are contained in the files on IG Farben, who was prosecuted for war crimes.

A report issued by the Office of Alien Property Custodian in 1942 stated of the companies that "since 1939, these (steel and mining) properties have been in possession of and have been operated by the German government and have undoubtedly been of considerable assistance to that country's war effort".

Prescott Bush, a 6ft 4in charmer with a rich singing voice, was the founder of the Bush political dynasty and was once considered a potential presidential candidate himself. Like his son, George, and grandson, George W, he went to Yale where he was, again like his descendants, a member of the secretive and influential Skull and Bones student society. He was an artillery captain in the first world war and married Dorothy Walker, the daughter of George Herbert Walker, in 1921.

In 1924, his father-in-law, a well-known St Louis investment banker, helped set him up in business in New York with Averill Harriman, the wealthy son of railroad magnate E H Harriman in New York, who had gone into banking.

One of the first jobs Walker gave Bush was to manage UBC. Bush was a founding member of the bank and the incorporation documents, which list him as one of seven directors, show he owned one share in UBC worth \$125.

The bank was set up by Harriman and Bush's father-in-law to provide a US bank for the Thyssens, Germany's most powerful industrial family.

August Thyssen, the founder of the dynasty had been a major contributor to Germany's first world war effort and in the 1920s, he and his sons Fritz and Heinrich established a network of overseas

and the sons Fritz and Heinrich established a network of overseas banks and companies so their assets and money could be whisked offshore if threatened again.

By the time Fritz Thyssen inherited the business empire in 1926, Germany's economic recovery was faltering. After hearing [Adolf Hitler](#) speak, Thyssen became mesmerised by the young firebrand. He joined the Nazi party in December 1931 and admits backing Hitler in his autobiography, *I Paid Hitler*, when the National Socialists were still a radical fringe party. He stepped in several times to bail out the struggling party: in 1928 Thyssen had bought the Barlow Palace on Briennerstrasse, in Munich, which Hitler converted into the Brown House, the headquarters of the Nazi party. The money came from another Thyssen overseas institution, the Bank voor Handel en Scheepvaart in Rotterdam.

By the late 1930s, Brown Brothers Harriman, which claimed to be the world's largest private investment bank, and UBC had bought and shipped millions of dollars of gold, fuel, steel, coal and US treasury bonds to Germany, both feeding and financing Hitler's build-up to war.

Between 1931 and 1933 UBC bought more than \$8m worth of gold, of which \$3m was shipped abroad. According to documents seen by the Guardian, after UBC was set up it transferred \$2m to BBH accounts and between 1924 and 1940 the assets of UBC hovered around \$3m, dropping to \$1m only on a few occasions.

In 1941, Thyssen fled Germany after falling out with Hitler but he was captured in France and detained for the remainder of the war.

There was nothing illegal in doing business with the Thyssens throughout the 1930s and many of America's best-known business names invested heavily in the German economic recovery. However, everything changed after Germany invaded Poland in 1939. Even then it could be argued that BBH was within its rights

continuing business relations with the Thyssens until the end of 1941 as the US was still technically neutral until the attack on Pearl Harbor. The trouble started on July 30 1942 when the New York Herald-Tribune ran an article entitled "Hitler's Angel Has \$3m in US Bank". UBC's huge gold purchases had raised suspicions that the bank was in fact a "secret nest egg" hidden in New York for Thyssen and other Nazi bigwigs. The Alien Property Commission (APC) launched an investigation.

There is no dispute over the fact that the US government seized a string of assets controlled by BBH - including UBC and SAC - in the autumn of 1942 under the Trading with the Enemy act. What is in dispute is if Harriman, Walker and Bush did more than own these companies on paper.

Erwin May, a treasury attache and officer for the department of investigation in the APC, was assigned to look into UBC's business. The first fact to emerge was that Roland Harriman, Prescott Bush and the other directors didn't actually own their shares in UBC but merely held them on behalf of Bank voor Handel. Strangely, no one seemed to know who owned the Rotterdam-based bank, including UBC's president.

May wrote in his report of August 16 1941: "Union Banking Corporation, incorporated August 4 1924, is wholly owned by the Bank voor Handel en Scheepvaart N.V of Rotterdam, the Netherlands. My investigation has produced no evidence as to the ownership of the Dutch bank. Mr Cornelis [sic] Lievense, president of UBC, claims no knowledge as to the ownership of the Bank voor Handel but believes it possible that Baron Heinrich Thyssen, brother of Fritz Thyssen, may own a substantial interest."

May cleared the bank of holding a golden nest egg for the Nazi leaders but went on to describe a network of companies spreading out from UBC across **Europe**. America and Canada. and how money

from voor Handel travelled to these companies through UBC.

By September May had traced the origins of the non-American board members and found that Dutchman HJ Kouwenhoven - who met with Harriman in 1924 to set up UBC - had several other jobs: in addition to being the managing director of voor Handel he was also the director of the August Thyssen bank in Berlin and a director of Fritz Thyssen's Union Steel Works, the holding company that controlled Thyssen's steel and coal mine empire in Germany.

Within a few weeks, Homer Jones, the chief of the APC investigation and research division sent a memo to the executive committee of APC recommending the US government vest UBC and its assets. Jones named the directors of the bank in the memo, including

Prescott Bush's name, and wrote: "Said stock is held by the above named individuals, however, solely as nominees for the Bank voor Handel, Rotterdam, Holland, which is owned by one or more of the Thyssen family, nationals of Germany and Hungary. The 4,000 shares hereinbefore set out are therefore beneficially owned and help for the interests of enemy nationals, and are vestible by the APC," according to the memo from the National Archives seen by the Guardian.

Red-handed

Jones recommended that the assets be liquidated for the benefit of the government, but instead UBC was maintained intact and eventually returned to the American shareholders after the war. Some claim that Bush sold his share in UBC after the war for \$1.5m - a huge amount of money at the time - but there is no documentary evidence to support this claim. No further action was ever taken nor was the investigation continued, despite the fact UBC was caught red-handed operating a American shell company for the Thyssen family eight months after America had entered the war and that this

---

was the bank that had partly financed Hitler's rise to power.

The most tantalising part of the story remains shrouded in mystery: the connection, if any, between Prescott Bush, Thyssen, Consolidated Silesian Steel Company (CSSC) and Auschwitz.

Thyssen's partner in United Steel Works, which had coal mines and steel plants across the region, was Friedrich Flick, another steel magnate who also owned part of IG Farben, the powerful German chemical company.

Flick's plants in Poland made heavy use of slave labour from the concentration camps in Poland. According to a New York Times article published in March 18 1934 Flick owned two-thirds of CSSC while "American interests" held the rest.

The US National Archive documents show that BBH's involvement with CSSC was more than simply holding the shares in the mid-1930s. Bush's friend and fellow "bonesman" Knight Woolley, another partner at BBH, wrote to Averill Harriman in January 1933 warning of problems with CSSC after the Poles started their drive to nationalise the plant. "The Consolidated Silesian Steel Company situation has become increasingly complicated, and I have accordingly brought in Sullivan and Cromwell, in order to be sure that our interests are protected," wrote Knight. "After studying the situation Foster Dulles is insisting that their man in Berlin get into the picture and obtain the information which the directors here should have. You will recall that Foster is a director and he is particularly anxious to be certain that there is no liability attaching to the American directors."

But the ownership of the CSSC between 1939 when the Germans invaded Poland and 1942 when the US government vested UBC and SAC is not clear.

"SAC held coal mines and definitely owned CSSC between 1934 and

1935, but when SAC was vested there was no trace of CSSC. All concrete evidence of its ownership disappears after 1935 and there are only a few traces in 1938 and 1939," says Eva Schweitzer, the journalist and author whose book, *America and the Holocaust*, is published next month.

Silesia was quickly made part of the German Reich after the invasion, but while Polish factories were seized by the Nazis, those belonging to the still neutral Americans (and some other nationals) were treated more carefully as Hitler was still hoping to persuade the US to at least sit out the war as a neutral country. Schweitzer says American interests were dealt with on a case-by-case basis. The Nazis bought some out, but not others.

The two Holocaust survivors suing the US government and the Bush family for a total of \$40bn in compensation claim both materially benefited from Auschwitz slave labour during the second world war.

Kurt Julius Goldstein, 87, and Peter Gingold, 85, began a class action in America in 2001, but the case was thrown out by Judge Rosemary Collier on the grounds that the government cannot be held liable under the principle of "state sovereignty".

Jan Lissmann, one of the lawyers for the survivors, said: "President Bush withdrew President Bill Clinton's signature from the treaty [that founded the court] not only to protect Americans, but also to protect himself and his family."

Lissmann argues that genocide-related cases are covered by international law, which does hold governments accountable for their actions. He claims the ruling was invalid as no hearing took place.

In their claims, Mr Goldstein and Mr Gingold, honorary chairman of the League of Anti-fascists, suggest the Americans were aware of

the League of Anti-Fascists, suggest the Americans were aware of what was happening at Auschwitz and should have bombed the camp.

The lawyers also filed a motion in The Hague asking for an opinion on whether state sovereignty is a valid reason for refusing to hear their case. A ruling is expected within a month.

The petition to The Hague states: "From April 1944 on, the American Air Force could have destroyed the camp with air raids, as well as the railway bridges and railway lines from Hungary to Auschwitz. The murder of about 400,000 Hungarian Holocaust victims could have been prevented."

The case is built around a January 22 1944 executive order signed by President Franklin Roosevelt calling on the government to take all measures to rescue the European Jews. The lawyers claim the order was ignored because of pressure brought by a group of big American companies, including BBH, where Prescott Bush was a director.

Lissmann said: "If we have a positive ruling from the court it will cause [president] Bush huge problems and make him personally liable to pay compensation."

The US government and the Bush family deny all the claims against them.

In addition to Eva Schweitzer's book, two other books are about to be published that raise the subject of Prescott Bush's business history. The author of the second book, to be published next year, John Loftus, is a former US attorney who prosecuted Nazi war criminals in the 70s. Now living in St Petersburg, Florida and earning his living as a security commentator for Fox News and ABC radio, Loftus is working on a novel which uses some of the material he has uncovered on Bush. Loftus stressed that what Prescott Bush was involved in was just what many other American and British

businessmen were doing at the time.

"You can't blame Bush for what his grandfather did any more than you can blame Jack Kennedy for what his father did - bought Nazi stocks - but what is important is the cover-up, how it could have gone on so successfully for half a century, and does that have implications for us today?" he said.

"This was the mechanism by which Hitler was funded to come to power, this was the mechanism by which the Third Reich's defence industry was re-armed, this was the mechanism by which Nazi profits were repatriated back to the American owners, this was the mechanism by which investigations into the financial laundering of the Third Reich were blunted," said Loftus, who is vice-chairman of the Holocaust Museum in St Petersburg.

"The Union Banking Corporation was a holding company for the Nazis, for Fritz Thyssen," said Loftus. "At various times, the Bush family has tried to spin it, saying they were owned by a Dutch bank and it wasn't until the Nazis took over Holland that they realised that now the Nazis controlled the apparent company and that is why the Bush supporters claim when the war was over they got their money back. Both the American treasury investigations and the intelligence investigations in Europe completely bely that, it's absolute horseshit. They always knew who the ultimate beneficiaries were."

"There is no one left alive who could be prosecuted but they did get away with it," said Loftus. "As a former federal prosecutor, I would make a case for Prescott Bush, his father-in-law (George Walker) and Averill Harriman [to be prosecuted] for giving aid and comfort to the enemy. They remained on the boards of these companies knowing that they were of financial benefit to the nation of Germany."

Loftus said Prescott Bush must have been aware of what was happening in Germany at the time. "My take on him was that he was

a not terribly successful in-law who did what Herbert Walker told him to. Walker and Harriman were the two evil geniuses, they didn't care about the Nazis any more than they cared about their investments with the Bolsheviks."

What is also at issue is how much money Bush made from his involvement. His supporters suggest that he had one token share. Loftus disputes this, citing sources in "the banking and intelligence communities" and suggesting that the Bush family, through George Herbert Walker and Prescott, got \$1.5m out of the involvement. There is, however, no paper trail to this sum.

The third person going into print on the subject is John Buchanan, 54, a Miami-based magazine journalist who started examining the files while working on a screenplay. Last year, Buchanan published his findings in the venerable but small-circulation New Hampshire Gazette under the headline "Documents in National Archives Prove George Bush's Grandfather Traded With the Nazis - Even After Pearl Harbor". He expands on this in his book to be published next month - *Fixing America: Breaking the Stranglehold of Corporate Rule, Big Media and the Religious Right*.

In the article, Buchanan, who has worked mainly in the trade and music press with a spell as a muckraking reporter in Miami, claimed that "the essential facts have appeared on the internet and in relatively obscure books but were dismissed by the media and Bush family as undocumented diatribes".

Buchanan suffers from hypermania, a form of manic depression, and when he found himself rebuffed in his initial efforts to interest the media, he responded with a series of threats against the journalists and media outlets that had spurned him. The threats, contained in e-mails, suggested that he would expose the journalists as "traitors to the truth".

Unsurprisingly, he soon had difficulty getting his calls returned. Most seriously, he faced aggravated stalking charges in Miami, in connection with a man with whom he had fallen out over the best way to publicise his findings. The charges were dropped last month.

Biography

Buchanan said he regretted his behaviour had damaged his credibility but his main aim was to secure publicity for the story. Both Loftus and Schweitzer say Buchanan has come up with previously undisclosed documentation.

The Bush family have largely responded with no comment to any reference to Prescott Bush. Brown Brothers Harriman also declined to comment.

The Bush family recently approved a flattering biography of Prescott Bush entitled *Duty, Honour, Country* by Mickey Herskowitz. The publishers, Rutledge Hill Press, promised the book would "deal honestly with Prescott Bush's alleged business relationships with Nazi industrialists and other accusations".

In fact, the allegations are dealt with in less than two pages. The book refers to the Herald-Tribune story by saying that "a person of less established ethics would have panicked ... Bush and his partners at Brown Brothers Harriman informed the government regulators that the account, opened in the late 1930s, was 'an unpaid courtesy for a client' ... Prescott Bush acted quickly and openly on behalf of the firm, served well by a reputation that had never been compromised. He made available all records and all documents. Viewed six decades later in the era of serial corporate scandals and shattered careers, he received what can be viewed as the ultimate clean bill."

Documents: Bush's Grandfather Directed Bank Tied to Man Who Funded Hitler

Published October 17, 2003 | Associated Press

WASHINGTON – President Bush's grandfather was a director of a bank seized by the federal government because of its ties to a German industrialist who helped bankroll Adolf Hitler's rise to power, government documents show.

Prescott Bush (search) was one of seven directors of **Union Banking Corp.** (search), a New York investment bank owned by a bank controlled by the Thyssen family, according to recently declassified National Archives documents reviewed by The Associated Press.

Fritz Thyssen (search) was an early financial supporter of Hitler, whose Nazi party Thyssen believed was preferable to communism. The documents do not show any evidence Bush directly aided that effort. His position with Union Banking never was a political issue for Bush, who was elected to the Senate from Connecticut in 1952.

Reports of Bush's involvement with the seized bank have been circulating on the Internet for years and have been reported by some mainstream media. The newly declassified documents provide additional details about the Union Banking-Thyssen connection.

Trent Duffy, a spokesman for President Bush, declined to comment.

Union Banking was owned by a Dutch bank, Bank voor Handel en Scheepvaart N.V., which was "closely affiliated" with the German conglomerate United Steel Works, according to an Oct. 5, 1942, report from the federal Office of Alien Property Custodian. The Dutch bank and the steel firm were part of the business and financial empire of Thyssen and his brother, Heinrich Thyssen-Bornemisza, the report said.

The 4,000 Union Banking shares owned by the Dutch bank were registered in the names of the seven U.S. directors, according a document signed by Homer Jones, chief of the division of investigation and research of the Office of Alien Property Custodian, a World War II-era agency that no longer exists.

E. Roland Harriman, the bank chairman and brother of former New York Gov. **W. Averell Harriman** (search), held 3,991 shares. Bush had one share.

Both Harrimans and Bush were partners in the New York investment firm of Brown Brothers, Harriman and Co., which handled the financial transactions of the bank as well as other financial dealings with several other companies linked to Bank voor Handel that were confiscated by the U.S. government during World War II.

Union Banking was seized by the government in October 1942 under the **Trading with the Enemy Act** (search).

No charges were brought against Union Banking's American directors. The federal government was too busy trying to fight the war, said Donald Goldstein, a professor of public and international affairs at the University of Pittsburgh.

"We did not have the resources to do these things," Goldstein said.

Fritz Thyssen broke with the Nazis in 1938 over their persecution of Catholics and Jews, and fled to Switzerland. He later was arrested and spent 1941 to 1945 in a Nazi prison. His brother lived in Switzerland from 1932 to 1947 but continued to operate businesses in Germany.

The new documents were first reported by freelance writer John Buchanan in The New Hampshire Gazette.

Buitenland

Moordaanslag op Russische generaal die banden tussen Hunter Biden en biolabs in Oekraïne blootlegde

Robin de Boer · 17 december 2024 13:10 · 39 · 7.837 · 1 minuut leestijd

Foto: Igor Kirillov (Videostill Rumble/RT)

Help anderen door deze informatie met jouw kennissen op je social netwerk te delen!

Luister naar dit artikel

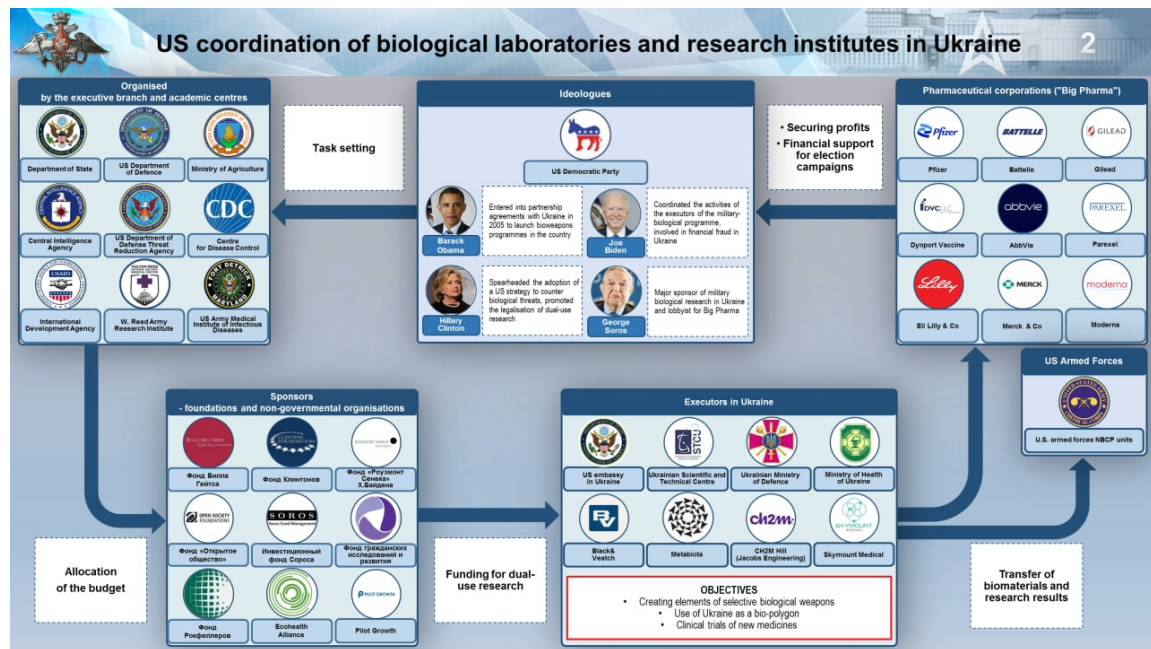
NineForNews.nl

00:00 / Infinity:NaN

De Russische opsporingsdiensten zijn een onderzoek begonnen naar de moordaanslag op de Russische generaal Igor Kirillov. Hij kwam om het leven bij een aanslag in Moskou.

Toen hij 's ochtends vroeg een woongebouw in de stad verliet, ging een bom in een geparkeerde scooter af.

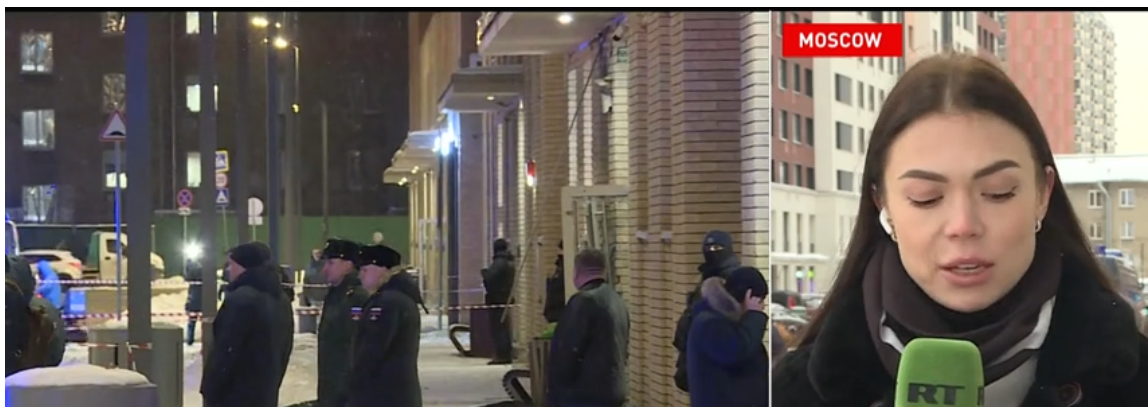
George Soros, de Rockefeller Foundation, Pfizer en Moderna aan de biolabs kunnen worden gelinkt.

Hij zei dat vaccinnmakers Pfizer en Moderna dit onderzoeksprogramma gebruiken om medicatie te testen zodat ze internationale veiligheidsstandaarden kunnen omzeilen. Zodoende brengen ze de onderzoeks- en ontwikkelingskosten omlaag en kunnen ze meer winst maken.

Kirillov voegde toe dat het Pentagon Oekraïne gebruikt als een proeftuin dat buiten het toezicht valt en daarbij met name onderzoek doet naar het fabriceren van biologische wapens.

Kirillov was sinds 2018 de bevelhebber over een Russische eenheid die in actie komt als er nucleaire, biologische of chemische wapens zijn gebruikt.

1:40 / 3:32

Hunter Biden

Persbureaus Reuters en AFP melden op basis van een anonieme bron dat de Oekraïense veiligheidsdiensten achter de dood van de generaal zaten.

De ontploffing was een 'speciale operatie' van de Oekraïense veiligheidsdienst SBOe, aldus de bron.

Kirillov was de man die de banden tussen Hunter Biden, de zoon van president Joe Biden, en de Amerikaanse biolabs in Oekraïne blootlegde.

De generaal [zei eerder dat in Oekraïne een netwerk van meer dan 30 biolabs is gevormd](#) in opdracht van het Amerikaanse ministerie van Defensie.

Russian chemical defense chief killed in Mosco...

Pfizer en Moderna

Kirillov [toonde een slide](#) die laat zien dat onder meer de Bill & Melinda Gates Foundation, de Clinton Foundation,

COVID-19

De generaal [zei dat Hunter Biden betrokken was bij de financiering](#) van de Oekraïense biolabs. Hij was op documenten gestuit die Hunter linken aan Pentagon-aannemer Metabiota.

Hij [suggereerde bovendien dat de VS COVID-19 hebben ontwikkeld en ingezet](#) voor 'offensieve doeleinden'.

Rusland verdenkt het land ervan een nieuwe 'pandemie' te bekokstoven.

Over de auteur: Robin de Boer is economisch geograaf. Volg hem [hier](#) op Substack.

